

644

I
வேதாரணியம்

644
4-58

கோயில் வரலாறு

(திருமறைக்காடு)

(அகத்தியான்பள்ளி, கோடிக்குழகர் கோயில்கள்
குறிப்புக்களுடன்)

வஸ்தான வெளியீடு

௮௨3:38.21193

1958.

NS8.

112812

III
OFFICE OF THE REGISTRAR
1958

வேதாரணியம்
கோயில் வரலாறு
(திருமறைக்காடு)

(அகத்தியான்பள்ளி, கோடிக்குழகர் கோயில்கள்
குறிப்புக்களுடன்)

திருச்சிராப்பள்ளி, தமிழாசிரியரும் அறநிலையப் பாதுகாப்பு இலாகாவின்
(Hindu Religious and Charitable Endowments)

ஆதரவில் பல கோயில் வரலாறுகளை எழுதியவருமாகிய
“வரலாற்றுச் செல்வர் - புலவர் மாமணி - ஆராய்ச்சி மணி”

திரு. R. பஞ்சநாதம் பிள்ளை அவர்களால்
எழுதப்பெற்று

வேதாரணியம் தேவஸ்தானம் நிர்வாக அதிகாரி
திரு. T. N. பாஸ்கரம் பிள்ளை அவர்கள்

பரம்பரை டிரஸ்டி

ஸ்ரீலக்ஷ்மீ வே. கனகசபை பண்டாராசன்னதி
அவர்கள்

ஆகியோரால் வெளியிடப்பெற்றது.

(Approved by the Dy. Commissioner H. R. & C. E.)

தேவஸ்தான வெளியீடு
1958.

உரிமை செய்யப்பெற்றது]

[விலை 50 காசுகள்]

முன்னுரை.

112812

தெய்வ உணர்ச்சியை உண்டாக்கும் சிறப்பிடங்களாக ஆன்மீகர்கள் அமைத்த ஆலயங்கள் விளங்குகின்றன. 'ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்றி' என்பர். தென்னாட்டில் நோக்கிய இடங்களெல்லாம் நுவலருந் தலங்களும், தீர்த்தங்களும் நிறைந்துள்ளன. அவைகளுள் தஞ்சாவூர் ஜில்லா, திருத்துறைப்பூண்டி தாலுகாவில் காவிரிக்குத் தென்கரையிலுள்ள தலங்களில் வேதாரணியம் என்றும், திருமறைக்காடு என்றும் போற்றப்படுகிற சிறந்த தலமுள்ளது. வேதங்களால் பூசிக்கப்பெற்றது. பழமையான கோயில். பல கல்வெட்டுக்களையுடையது. தேவார ஆசிரியர் மூவராலும் தேவாரம் பாடப்பெற்றது. கோயிலுக்கு வருவோர் கோயிலின் பெருமைகளையும் அறிந்துகொள்வது நலம். சென்னை அறநிலையப் பாதுகாப்பு இலாகாவின் (Hindu Religious and Charitable Endowments) அனுமதிப்படி இவ் வரலாறு வேதாரணியப் புராணம், பெரிய புராணம் முதலிய நூல்களைத் தழுவிச் சுருக்கமாய் எழுதப்பெற்றது. இதில் அகத்தியான்பள்ளி, கோடிக் குழகர் கோயில்களின் வரலாறுகளும் சேர்க்கப்பெற்றுள்ளன. H. R. & C. E. துணை ஆணையாளர் (Dy. Commissioner) அவர்களால் அங்கீகாரம் செய்யப்பெற்றது.

பழங்காலச் சின்னங்களாகிய கோயிற் சிற்பங்களைப் பாதுகாப்பதிலும், தல வரலாறுகளை வெளியிடச் செய்வதிலும் தற்போதுள்ள அறநிலையப் பாதுகாப்புத் தலைவர் திரு. A. உத்தண்டராம பிள்ளை B. A., B. L., அவர்களும் மற்றையோர்களும் வேண்டுவன செய்துவருகிறார்கள். இதில் கோயில் விளக்கமும், தலப் பெருமைகளும் புராண வரலாறுகளும், கல்வெட்டுச் செய்திகளும் துதிப் பாடல்களும் சேர்க்கப்பெற்றுள்ளன. அன்பர்கள் படித்து ஸ்ரீ வேதவணப் பெருமானின் திருவருளை பெறுவார்களாக.

R. பஞ்சநதம் பிள்ளை,

தமிழ் ஆசிரியர், திருச்சிராப்பள்ளி.

0-2338. 21193-V

N58

V

உள்ளடக்கம்.

	பக்கம்
1. கோயில்களும் குறிகளும்	1
2. கோயிலும் இருப்பிடமும்	4
3. கோயிலின் அமைப்பு	6
4. கோயிலின் படம்	8
5. முர்த்திகளின் பெயர்கள்	9
6. திர்த்தங்கள்	10
7. தீலப்பெருமைகள்	11
8. திருப்பணிகள்	15
9. சிற்பங்கள்	17
10. தினப்பூசையும் திருவிழாக்களும்	18
11. வருமானமும் சொத்துக்களும்	19
12. நிர்வாகம்	20
13. சுற்றுக் கோயில்கள்	„
14. புராண வரலாறுகள்	24
15. கல்வெட்டுக்கள்	32
16. இலக்கியப் பாடல்கள்	36

கோயில் விளக்கம்.

வேதாரணியம்

- கோயில் — திருமறைக்காடு
இடம் — வேதாரணியம்
மூலவர் — வேதாரணியேஸ்வரர் — வேதநாயகர் —
மணவாளநாதர்
அம்மன் — யாழைப் பழித்த மொழியம்மை — பண்ணினேர்
மொழியாள்
தீர்த்தம் — மணிகர்ணிகை — வேதாமிர்தம் — வேதநதி (கடல்)
மரம் — வன்னி — புன்னை
தேவர ஆசிரியர் மூவராலும் பாடல் பெற்றது.

அகத்தியான்பள்ளி

- கோயில் — அகத்தீஸ்வரர் கோயில்
இடம் — அகத்தியான் பள்ளி
மூலவர் — அகத்தீஸ்வரர்
அம்மன் — பாகம்மரியாளம்மை
தீர்த்தம் — அக்னி தீர்த்தம்
மரம் — வன்னி மரம்
அகத்தியர் வழிபட்டது. திருஞானசம்பந்தரால் தேவாரம்
பாடப்பெற்றது.

கோடிக்குழகர் கோயில்

- கோயில் — கோடிக்குழகர் கோயில்
இடம் — கோடியக்காடு
மூலவர் — அமிர்தகடேஸ்வரர் — குழகேசர்
அம்மன் — மையார்தடங்கண்ணி — (அஞ்சனாட்சி), காடுகிழாள்
தீர்த்தம் — அமுத தீர்த்தம் — கோடி தீர்த்தம் (கடல்)
குழக முனிவர் வழிபட்டது. சுந்தரமூர்த்தி நாயனரால் தேவாரம்
பாடப்பெற்றது.

VII

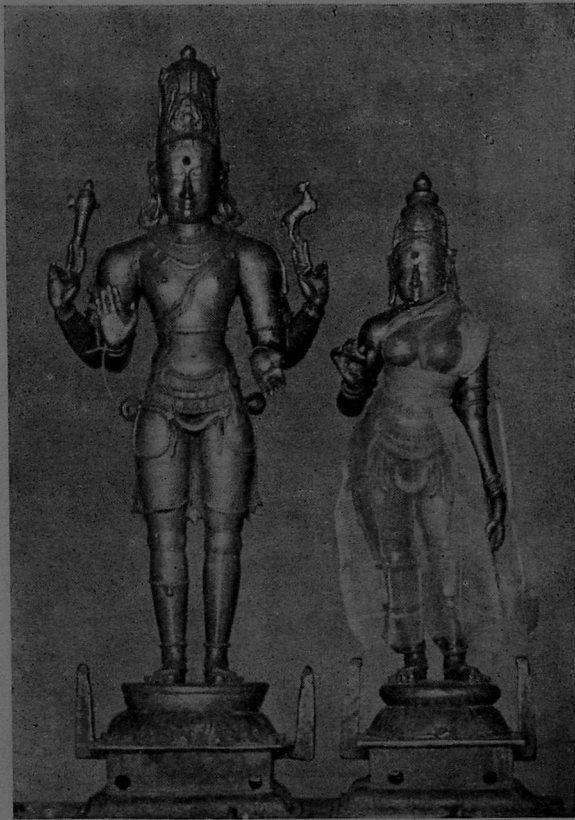

வீரஹத்தியை உதைத்து நிற்கும்
களிற்றினைக் கருத்துள் வைப்பாம்.

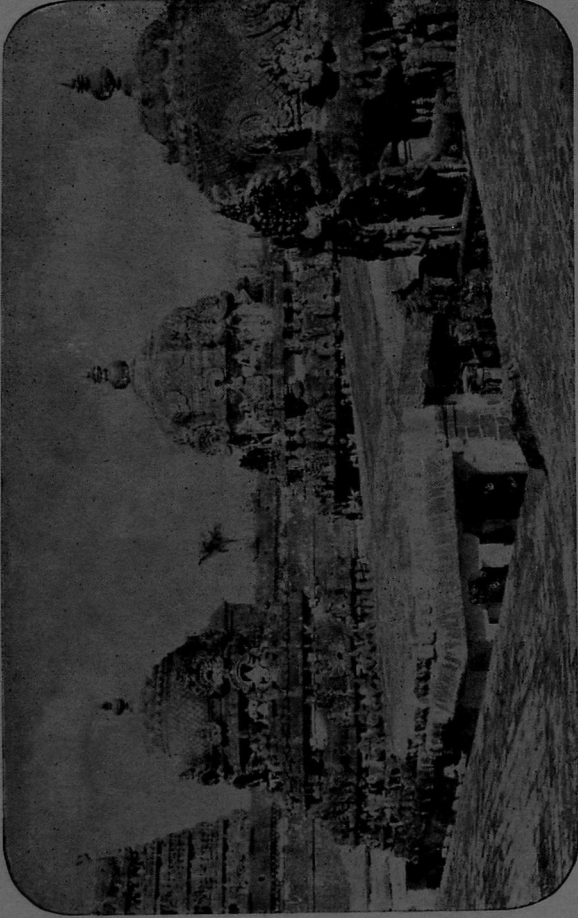

ஸ்ரீ காஷி கொடுத்த நாயனார்.

IX

ஸ்ரீ சந்திரசேகரரும், அம்பாளும்.

ஆலயத்தின் மேற்புர தோற்றம்.

வேதாரணியம் கோயில் வரலாறு.

(திருமறைக்காடு)

“ தூண்டு சுடரணைய சோதி கண்டாய்

தொல்லமரர் குளா மணிதான் கண்டாய்

காண்டற் கரிய கடவுள் கண்டாய்

கருதுவார்க் காற்ற எளியான் கண்டாய்

வேண்டுவார் வேண்டுவதே ஈவான் கண்டாய்

மெய்ந் நெறி கண்டாய் விரதமெல்லாம்

மாண்ட மனத்தார் மனத்தான் கண்டாய்

மறைக்காட் டுறையும் மணான் தானே.”

(திருநாவுக்கரசர்)

1. கோயில்களும், குறிகளும்.

ஆதி அந்தங் கடந்த பரம்பொருளாகிய இறைவன் உலகத்திலுள்ள பல உயிர்களும் தூன்பம் நீங்கி இன்பம் பெற்றுய்யும் வண்ணம் தன் கடந்த அருவ நிலையிலிருந்து இறங்கி இப்பூவுலகத்தில் ஆங்காங்குள்ள பல தலங்களில் உருவத் திருமேனிகொண்டு எழுந்தருளியிருந்து பக்தியுடன் வழிபடும் அடியார்களுக்கு அருள்செய்து வருகிறான். அத்தகைய சிறப்பிடங்களே ஆலயங்கள் ஆகும். பசுவின் உடல் முழுதும் பால் பரவியிருந்த போதிலும் மடியின் மூலமாகவே பால் வெளிப்படுவது போலவும், சூரியன் எங்கும் பரவியிருந்தபோதிலும் பளிங்குக் கல்லின் மூலமே

கிரணங்கள் வெளிப்படுவது போலவும், நிலத்துக்கடியில் நீரோட்டமிருந்தாலும், தோண்டிய இடத்தில்தானே நீர் வெளிப்படுவது போலவும், இறைவன் எங்கும் வியாபித்திருந்த போதிலும் பெரியோர்கள் அமைத்த ஆலயங்களில் உள்ள மூர்த்திகளின் மூலமாகவே இறைவன் வெளிப்பட்டு அன்பர்களுக்கு அருள் செய்வான். “இருஞ் சுரபிக் கெங்கும் உருக்காண ஒண்ணுத பால் முலைப்பால் விம்மி ஒழுகுவது போல வெளிப்பட்டருள்வன் அன்பர்க்கே.” (சிவஞானசித்தியார்.)

“எங்கும் சிவனிருப்பன் ஆனாலும் ஏசற்ற சங்கமத்தம் சற்குருவின் தன்னிடத்தம் — லிங்கத்தம் ஆவினுடம் பெல்லாமும் ஆவரித்து நிற்கினும்பால் பாவுமுலைக் கண்மிகுதிப் பார்.”

(சிவஞானப்பிரகாச வெண்பா.)

இவ்வாறு புறத்தே கோயில் கொண்டு விளங்கும் இறைவன், பக்தியுடன் வழிபடும் அடியார்களின் உள்ளத்தையும் கோயிலாகக் கொண்டு அருள் செய்கிறான்.

“காலையும் மாலையும் கை தொழுவார் மனம் ஆலயமாகும்.”

(அப்பர்)

தென்னாடகிய தமிழ்நாடு மிகுதியான கோயில்களைக் கொண்ட இடமாகும். நாட்டை வளப்படுத்தும் ஆறுகளும், சோலைகளும், வானிகளும், சாலைகளும் சூழ்ந்து இயற்கைக் காட்சிகளைத் தந்து இன்பம் ஊட்டுகின்றன. வானளாவிய கோபுரங்களும், விமானங்களும், காண்போருக்குத் தூரத்திலிருந்தபடியே தெய்வ உணர்ச்சியைத் தூண்டும் நிலையில் அமைந்துள்ளன. உடலுக்கு உணவைத்தரும் வயல்கள் அமைந்திருப்பதுபோல, உள்ளத்துக்கு உணவாகிய பக்தி உணர்ச்சியை உண்டாக்கும் பாங்குடைய ஆலயங்கள் பல அணிகளாக விளங்குகின்றன, “திருக்கோயில் இல்லாத திருவிளாரும், பாங்கினெடு பலதளிகள் இல்லாவுரும் அவை

எல்லாம் ஊர்ல்ல” என்றபடிக்கில்லாமல் நாட்டின் பல இடங்களிலும் சைவ-வைணவத் தலங்கள் பல ஆங்காங்கு மிளர்கின்றன. இவ்வகையில் தென்னாடு தெய்வ மணங்கமழும் திரு. நாடாகத் திகழ்கிறது. “தென்னாட்டைய சிவனே போற்றி” என்று ஆன்றோரும் புகழ்ந்துள்ளார்.

“நோக்கிய இடங்கள் எல்லாம் நுவலருந் தலங்களாகத்
தேக்கிய தீர்த்தமாகச் சிவலிங்க மூர்த்தியாக
ஆக்கிய தவத்தானாரும் அடைந்தவர்க் கறமென்றோதும்
பாக்கிய மாக்கிமேலுய்ப் பதுமுது சென்னிநாடு.”

(மகா வித்வான் பிள்ளையவர்கள்)

நமது முன்னோர்களின் நாகரிக வாழ்வுக்கு எடுத்துக் காட்டாக விளங்குவன, முன்னோர்கள் எடுப்பித்த திருக்கோயில்களாகும். இவைகள் பக்தியை உண்டாக்கும் இடங்களாவதன்றிப் பெருஞ் சிற்பங்கள் நிறைந்த பெட்டகங்களுமாகும். மேலும் மின்சார அணுக்கள் நிறைந்துள்ள இடம் (Power House) போலத் திருவருள் அணுக்கள் செறிந்துள்ள சிறப்பிடங்கள் ஆகும். எழுத்தின் ஒலி வடிவை உணர்த்துதற்கு வரிவடி வெழுத்து அமைந்ததுபோலக் கட்புலனால் காணமுடியாத் கடவுளைக் காட்டும் சாதனங்களாகக் கோயில்கள் விளங்குகின்றன. இவைகளை நம் முன்னோர்கள் தம் உயிரினும் மேலாகப் பாதுகாத்துப் பின் வழியினராகிய நமக்கு அருஞ் செல்வங்களாக வைத்துச் சென்றார்கள். நாட்டின் நலத்துக்கும், மக்களின் நலவாழ்வுக்கும் கோயில்கள் இன்றியமையாதன. வாழ்க்கைக் கடலில் அகப்பட்டுத் துன்புறும் மக்களுக்குக் கோயில்கள் கலங்கரை விளக்கங்களாக விளங்குகின்றன. “கோயில் விளங்கக் குடி விளங்கும்” ஆலயந் தொழுவது சாலவும் நன்று” என்பவை ஆன்றோர் கூறிய அனுபவ மொழிகளாகும்.

ஆதலின் பெருதற் கருமையான மனிதப் பிறவியைப் பெற்றவர் அனைவரும், கோயில்களில் குடிகொண்ட பசுபதி

யாகிய பரமனை அன்பினால் வழிபட்டு, அவன் வகுத்த நன் னெறியிற் சென்று அவனருளைப்பெற முயலுதல் சிறந்த கடமையாகும். “மானுடப் பிறவிதான் வகுத்தது மனவாக் காயத்து ஆனிடத் தைந்தும் ஆகும் அரன்பணிக்காக அன்றோ” என்றும், “உடம்பினைப் பெற்ற பயனாவதெல் லாம் உடம்பில் உத்தமனைக் காண்” என்றும் ஆன்றோர்கள் கூறியுள்ளார்கள்.

2. கோயிலும் இருப்பிடமும்.

தென்னாடாகிய தமிழ் நாட்டில் பெருமான் உறையும் கோயில்கள் பல உள்ளன. அவை சிவன் கோயில்கள், முருகன் கோயில்கள், திருமால் கோயில்கள், அம்மன் கோயில்கள் முதலியன. இவைகளில் அந்தந்த சமயத் தலைவர்களால் பதிகம் பாடப்பெற்ற தலங்களும் பெயர் மட்டும் குறிக்கப்பெற்ற வைப்புத் தலங்களும், தலபுராணங் களைக் கொண்ட கோயில்களும், தனிப் பாடல்பெற்ற தலங் களும், பிற்காலத்தில் அன்பர்களால் அமைக்கப்பட்ட அபிமானத் தலங்களும் அடங்கியுள்ளன. இவைகளில் தேவாரப்பாடல் பெற்ற 274 தலங்களில், காவிரிக்குத் தென்கரையில் உள்ள 127 தலங்களில் 125-வது தலமாக உள்ளது வேதாரணியம் என்னும் திருமறைக்காடு ஆகும்.

எப்போதும் வற்றாத நீர்ப் பெருக்கையுடைய காவிரி நதி பாயும் நாடு, சோழநாடு. இறைவன் ஒருவனே பல வடிவங்களையும், பல பெயர்களையும் பெற்று விளங்குவது போல், காவிரி நதியும் ஆறு, கால்வாய், ஓடை, ஏரி, குளம் முதலிய பல பெயர்களைப் பெற்று ஆங்காங்கு சென்று வளப் படுத்துகிறது. சோழ நாட்டிற்கு வளவநாடு, சென்னிநாடு, அபய நாடு, கிள்ளி நாடு, செம்பியர் நாடு, அகலங்க நாடு, பெருநீர் நாடு, பொன்னி நாடு முதலிய பெயர்கள் வழங்கும். இந் நாட்டின் பெருமையை மகாவித்வான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள் பின் வருமாறு காட்டுகிறார்:

“பூவினுள் பதம்ப்போலும் புருடருள் திருமால்போலும்
காவினுள் கற்பம்போலும் கலைகளுள் ஞானம்போலும்
ஆவினுள் சுரரான்போலும் அறத்துள் இல்லறமேபோலும்
நாவினுள் மெய்நாப்போலும் நாட்டினுள் சோழநாடு.”

மேலும்,

“முந்நாட்டின் முன்நாடாய் சோழர்குலக் கொடியே என்னக்
காவேரி வளங்காட்டும் திருநாட்டின் பெருமையது
கரையப்போமோ ”

என்று மற்றோராகிரியர் கூறுகிறார்.

இத்தகைய பெருமைகளையுடைய சோழநாட்டில் தஞ்சாவூர் ஜில்லா — திருத்துறைப்பூண்டி தாலுகாவில் மாயூரம் — காரைக்குடி (ரயில்) புகைவண்டி மார்க்கத்தில், திருத்துறைப்பூண்டி — கோடிக்கரை கிளைப் பாதையில் கடற்கரைப்பகுதியில் வேதாரணியம் ரயில் நிலையத்திலிருந்து மேற்கே அரை மைல் தூரத்தில் கோயில் அமைந்துள்ளது. மன்னார்குடி — திருத்துறைப்பூண்டி — வேதாரணியம் மோட்டார் வண்டி மார்க்கமாகவும் இத்தலத்தை அடையலாம். திருத்துறைப்பூண்டி யிலிருந்து 18 மைல் தூரத்தில் உள்ளது. தேவாரங்களில் திருமறைக்காடு என வழங்குகிறது. இத் தலத்தைக் குறித்துத் தேவார ஆசிரியர்கள் மூவரும் பாடிய 10 பதிகங்கள் உண்டு. இத் தலத்திற்கு வேதவனம், சத்தியகிரி, ஆதிசேது முதலிய பெயர்களும் வழங்கும். வேதங்களால் பூசிக்கப்பெற்றதால் வேதாரணியம், வேதவனம், மறைசை, மறைவனம் என்றும் ஆதியில் இத்தலம் ஓர் மலையாக விளங்கியதால் சத்தியகிரி என்றும், இராமபிரானால் ஆதியில் சேதுபந்தனன் செய்யப்பெற்றதால் ஆதிசேது என்றும் பெயர்கள் வழங்குகின்றன. தென்கைலாயம் என்றும் பெயருண்டு. “அருமறையின் அகத்தனை—யார்க்குந் தெரியாத தத்துவனை” என்னும் தேவார வாக்கின்படி வேதத்தின் நுண்பொருள்களாகிய காட்டில் இறைவன் மறைந்துள்ளான் என்ற உண்மையையும் இத்தலம் அறிவுறுத்துகிறது. கோயிலின் பெயர் நாளடைவில் ஊர்ப் பெயராக மாறிவிட்டது.

இவ்வூரில் ஜில்லாபோர்டைச் சேர்ந்த உயர்நிலைப்பள்ளியும், நான்கு துடக்கநிலைப் பள்ளிகளும், சர்தார் வேதரத்னம் பிள்ளை அவர்களால் நடத்தப்படும் கஸ்தூரிபாய் காந்திகன்யா குருகுலமும், அரசியலார் தொடர்புள்ள ஆதாரப் பள்ளியும், பெண்கள் பயிற்சிப் பள்ளியும், தாயுமானவர் பாடசாலையும் கல்வி நிலையங்களாக உள்ளன. மேலும் இவ்வூரில் தந்தி-தபால் நிலையம், போலீஸ் ஸ்டேஷன், பத்திரப்பதிவு நிலையம், டிப்டி தாசில்தார் ஆபீஸ், சமுதாய நல அபிவிருத்தி இலாகா ஆபீஸ், ஹெவேஸ் ஆபீஸ், பள்ளிக்கூட உதவி கண்காணிப்பாளர் ஆபீஸ், முதலிய அலுவலகங்கள் உள்ளன. வைத்தியத் துறையில் லோக்கல் பண்டு ஆஸ்பத்திரி, பிரசவ ஆஸ்பத்திரிகள் இருக்கின்றன. ஒளி பரப்பி அமைக்கப்பெற்ற ராஜாஜி பூங்கா, காந்தி பூஞ்சோலை, முசாபரி பங்களா, தாயுமானவர் இல்லம், ஏகாதசி மடம், முத்துக்கருப்பஞ் செட்டியார் சத்திரம், ஆதிவார மடம், மாணிக்கவாசகர் மடம், பிரதோஷ மடம், திருவாதிரை மடம், பசுமடம், சாதுக்கள் மடம் முதலிய இடங்களும் இருக்கின்றன. கோயிலுக்குக் கிழக்கில் ஒரு மைல் தூரத்தில் கடற்கரையில் ஓர் மண்டபம் உள்ளது அதில் சுவாமி புறப்பட்டுத் தீர்த்தங் கொடுப்பதுண்டு. ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் சந்தை கூடுகிறது. காலத்தை அறிவிப்பதற்கு சுவஸ்திக் கம்பெனியாரால் அவ்வப்போது சங்கு (Siren) ஊதப்படுகிறது. மேஜர் பஞ்சாயத்து ஆட்சி முறையில் ஊராட்சி நடைபெறுகிறது, ஜனத்தொகை சுமார் பத்தாயிரம். கடலிலிருந்து ஓர் கால்வாய் (Canal) நாகப்பட்டினம் வரையில் ஓடுகிறது. உப்பு, மட்டை முதலிய பொருள்களைக் கொண்டு செல்வதற்கு இக் கால்வாய் உதவுகிறது.

3. கோயிலின் அமைப்பு.

நால்வகை நிலங்களில் கடற்பகுதியாகிய நெய்தல் இடத்தில் கோயில் அமைந்துள்ளது. கோயிலின் அமைப்பு திரு

வாஸூர்க் கோயிலைப்போல் உள்ளது. கோயில்கிழக்கு நோக்கி உள்ளது. கோயிலுக்குள்ளே இரண்டு பிராகாரமும் வெளியில் வளாகமும், தேரோடும் வீதியும் உள்ளன. முன் கோபுரம் 5 கண்களும், 9 கலசங்களையும் கொண்டுள்ளது. கோபுரத்தை அடுத்த பிராகாரத்தில் தென்புறத்தில் மணிகர்ணிகைக் குளம், நவகன்னிகை மண்டபம், விசுவாமித்திரர் கிணறு, மடைப்பள்ளி, நந்தவனம் முதலியவைகளும், மேல்புறத்தில் கோபுரம், சேர, சோழ, பாண்டிய லிங்கங்கள் சந்நிதி, பிரமகத்தி மேடை, வீரகத்தி விநாயகர் சந்நிதி, மேலக் குமாரர் சந்நிதி, அம்மன் கோயில் முதலியவைகளும் வடபுறத்தில் காசி விஸ்வநாதர் சந்நிதி, பதினாறுகால் மண்டபம், ஊஞ்சல் மண்டபம், வசந்த மண்டபம், யாகசாலை முதலியவைகளும் இருக்கின்றன. உள் பிராகாரமாகிய முதல் பிராகாரத்தில் சுந்தரர், பிக்ஷாடனர், அர்த்தநாரீஸ்வரர் முதலிய உற்சவச் சிலைகளும், அறுபத்துமூவர் சிலைகளும், உற்சவமூர்த்திகளும், முருகன், லட்சுமி, சரீஸ்வரர், சரஸ்வதி, அன்னபூரணி, தூர்க்கை முதலிய சந்நிதிகளும், வரிசையாகவுள்ள நவக்கிரகங்களும் உள்ளன. நடு மண்டபத்தில் வேதவனப் பிள்ளையார், தியாகராஜர், வேதாரணியேசுரர் முதலிய மூர்த்திகள் வீற்றிருக்கிறார்கள்.

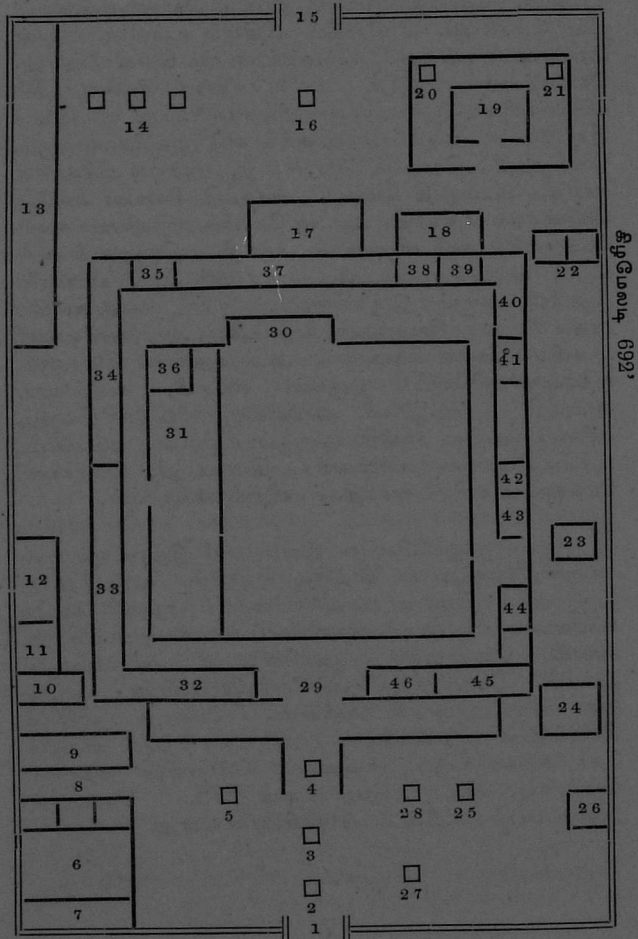
மூலவருக்குப் பின்னே இறைவனும் இறைவியும் மணவாளக் கோலத்துடன் காட்சிதருகிறார்கள். வருடத்துக்கு ஒருமுறை சித்திரை மாதம் வளர்பிறையில் சப்தமி நாளில் மணவாளநாதருக்கு சந்தனக்காப்பு சாத்தப்படுகிறது. சுவாமி கோயிலுக்கு முன்னேயுள்ள வன்னிமரமும் அம்மன் கோவிலுக்கு முன்னேயுள்ள புன்னை மரமும் தல விருட்சங்களாக உள்ளன. மேல்புற வீதியில் தேவஸ்தான அலுவலகமும் (Office), கீழ்புற வீதியில் தேர் நிலையங்களும் உள்ளன. கோயிலின் சுற்றளவு கிழமேலடி 692. தென்வடலடி 372. கோயிலின் அமைப்பைக் காட்டும் படம் தனியே உள்ளது.

4. கோயிலின் படம்

மே
தெ
கீ

தென் வடலடி 372'

47

எண்களின் விளக்கம்.

1. கீழ் கோபுரவாயில்	25. ஊஞ்சல் மண்டபம்
2. அனுப்பு மண்டபம்	26. வசந்த மண்டபம்
3. துண்டிவிநாயகர்	27. யாகசாலை
4. நந்தி பஸ்பீடம்	28. ஐயனார் மண்டபம்
5. வன்னிமரம்	29. உள்கோபுர வாயில்
6. மணிகர்ணிகை குளம்	30. மூலவர், வேதாரணி
7. பைரவர் கோயில்	யேசுவரர், மணவாளர்
8. நவகன்னிகள்	31. தியாகராஜர் சந்நிதி
9. சாமான் அறை	32. சுந்தரர், பிஷாடனார்
10. விஸ்வாமித்திரர் கிணறு	முதலிய உற்சவச் சிலைகள்
11. விஸ்வாமித்திர சிங்கம்	33. அறுபத்துமூவர் சிலைகள்
12. மடைப்பள்ளி	34. ஷே உற்சவமூர்த்திகள்
13. நந்தவனம்	35. காட்சிகொடுத்தவர்
14. சேர சோழ பாண்டிய	36. வேதவனப்பிள்ளையார்
விங்கங்கள்	37. மாலிகட்டி மண்டபம்
15. மேல் கோபுரவாயில்	38. சண்முகர் சந்நிதி
16. பிரம்மகத்தி மேடை	39. லட்சுமி
17. வீரஹத்தி விநாயகர்	40. சனிஸ்வரர்
18. மேலக்குமாரர் சந்நிதி	41. சரஸ்வதி
19. அம்மன் சந்நிதி	42. அன்னபூரணி
20. விநாயகர்	43. தூர்க்கை சந்நிதி
21. முருகன்	44. நடராஜர்
22. புன்னைமர மேடை	45. நவக்கிரகம் (வரிசை)
23. காசி விஸ்வநாதர்	46. பள்ளியறை
24. பதினாறுகால் மண்டபம்	47. அலுவலகம் (Office)

☆

5. மூர்த்திகளின் பெயர்கள்.

இத்தலத்து விநாயகர், வீரகத்தி விநாயகர் எனப்படுவர். இராமரைத் தொடர்ந்து வந்த வீரகத்தியைப் போக்கியதால் இப் பெயரைப் பெற்றார்.

“திருமறைக் காட்டினில் இராமர் பின்னே தொடர்ந்துவரும் வீரகத்தி தீர்த்தருள் செய்யும் விநாயகன்”

(சேஷத்திரக் கோவை பின்னாத் தமிழ்)

மூலப் பெருமானுக்கு வேதாரணியேசுவர், வேதவனேசர், வேதநாயகர், மறைக்காட்டேசர் முதலிய பெயர்கள்

வழங்குகின்றன. வேதங்களால் பூசிக்கப்பெற்ற மறைக்காட்டில் எழுந்தருளியிருப்பதால், இப்பெயர்கள் வழங்குகின்றன. “பல காலங்கள் வேதங்கள் பாதங்கள் போற்றி மலரால் வழிபாடுசெய் மாமறைக்காடா” என்று சம்பந்தர் பாடியுள்ளார். மூலவருக்குப் பின்னே பெருமான் தேவியுடன் அமர்ந்து மணவாளராகக் காட்சி அளிக்கிறார். “மலையார்தம் மகளொடு மாதேவன்சேரும் மறைக்காடு” என்றும், மறைக் காட்டுறையும் மணான்” என்றும் அப்பர் கூறுகின்றார். தேவியின் பெயர், யாழைப்பழித்த மொழியம்மை என்பது. வடமொழியில் வீணுவாத விதுஷணி என வழங்கும். “யாழைப் பழித்தன்னமொழி மங்கை” என்று சுந்தரரும், “பண்ணினேர் மொழியாளுமை” என்று திருநாவுக்கரசரும் பாடியுள்ளார்கள். தியாகராஜருக்குப் புவனிவிடங்கர் என்ற பெயர் வழங்குகிறது, இவ்விடத்திலுள்ள மாகத லிங்கத்திற்கு தினம் இருமுறை அபிஷேகம் நடைபெறுகிறது.

6. தீர்த்தங்கள்.

1. மணிகர்ணிகை: கோயிலுக்குள் 150 சதுர அடியில் அமைந்துள்ளது. கங்கை மூழ்கிப் புனிதம் பெற்றது.

2. விசுவாமிர்த தீர்த்தம்: மணிகர்ணிகைக்குப் பக்கத்திலுள்ள கிணறு. மின்யந்திர உதவியால் குழாய் மூலம் நீர் எடுக்கப்படுகிறது. ஊருக்குக் குடிதண்ணீராக உதவுகிறது.

3. வேதாமிர்த தீர்த்தம்: கோயிலுக்கு வடபுறமுள்ள ஏரி - வேதங்கள் வழிபட்டது, வியாசன் மூழ்கிப் பேறு பெற்றது. இதில் மூழ்கி வழிபடுவோர் ஞானமும், ஆயுளும் நிறைந்து வாழ்வார். பெருமானின் வரங்களைப் பெறுவார்.

“இனியநீர் தருபுனித வேதாமிர்த மேய்ந்து
முனிவியாதனு முதுக்குறை மேவினன் மூழ்கும்
மனிதர் போதமும் ஆயுளும் மேவியே வாழ்வார்
வனிதைபாகனு மகிழ்ந்துநல் வரமெலாம் வழங்கும்”

(வேதாரணிய புராணம்)

4. **வேதநதி:** இது கீழ்ப்புறமுள்ள கடல். ஆதியில் சத்தியநதி என்னும் ஆறாக ஓடிக்கடலுள் சேர்ந்துவிட்டது. இதில் ஆடி, தை அமாவாசை நாட்களில் ஸ்நானம் செய்வது விசேடமாய்க் கருதப்படுகிறது.

இவைகளை யல்லாமல் பிரமதீர்த்தம், அஞ்சுமான் தீர்த்தம், பாண்டவ தீர்த்தம், சூரிய புட்காணி, சந்திர புட்காணி, அக்கினி புட்காணி, சஞ்ஞை தீர்த்தம், சத்த சாகர தீர்த்தம், அத்திரி தீர்த்தம் முதலிய 96 தீர்த்தங்கள் 6 யாத்திரைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. அவைகள் அந்தர்க்கிரக யாத்திரை, விஷ்ணு யாத்திரை, சேதுயாத்திரை, தெசுவிண மானச யாத்திரை, பிரம யாத்திரை, உத்தரமானச யாத்திரை என்பன. மேற்கண்ட தீர்த்தங்களில் விசேட நாட்களில் நீராடிப் பெருமானை வழிபடுவோர் வேண்டிய நலன்களைப் பெறுவர்.

“மூர்த்தி தலந்தீர்த்தம் முறையாய்த் தொடங் கினர்க்கோர் வார்த்தை சொலச் சற்குருவும் வாய்க்கும் பராபரமே”

(தாயுமானவர்)

“அத்தன் இறைவன் அமலேசன் அமராலயத்தின் அருகுறுநீர் சுத்தமசுத்த மாயினுநற் சுரர்கள்பரவு கங்கையென்றே புத்திபுரிந் தங்கத்தடத் தின்புனலுள் படிவோர் யாரேனும் சத்தசன னத்துறுபா வம்தணந்து சிறந்து தயங்குவரே.”

(சிவபுண்ணியத் தெளிவு)

7. தலப் பெருமைகள்.

“அணிவள நிறைந்து பாரோர்க் கமுதமா யமலமாகிப் பணிபவர்க் காக்க நல்கிப் பரம்பரற் கிடயமாகிப் பிணியுறும் பிறப்பு நீக்கும் பெருமறை வனத்து மேன்மை துணிவன வுரைத்தே முற்றும் யாவரே சொல்லவல்லார்.”

(வேதாரணிய புராணம்.)

இத்தலம், மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் என்னும் மூன்றி லும் சிறப்புடையது,

குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல் என்னும் நால்வகை நிலங்களில், குறிஞ்சி என்பது மலைப்பகுதியும், முல்லை என்பது காட்டுப்பகுதியும், மருதம் என்பது வயல்பகுதியும் நெய்தல் என்பது கடல் பகுதியும் ஆகும். இவைகளில் இத்தலம் பெரும்பாலும் நெய்தலும், மருதமும், முல்லையும் சேர்ந்த பகுதியாகும். ஒரு பக்கம் கடற்கரையும் தாழை முதலிய செடிகளும், மற்றொரு பக்கத்தில் நீர் சூழ்ந்த வயல்களும், இன்னொரு பக்கத்தில் காடுகளும் சூழ்ந்துள்ளன.

இத்தலம் வேதங்களால் பூசிக்கப்பெற்றது. இராமரால் ஆதியில் சேதுபந்தனஞ் செய்யப் பெற்றதால் ஆதிசேது எனப் பெயர் பெற்றது. கோடிக்கரை என்றும் கூறப்படும். இராமருக்கு வீரகத்தி நீங்கப்பெற்றது. பிரமதேவர், விசுவாமித்திரர் முதலியோர் வழிபட்டது. பூமியைச் சமன் செய்யவந்த அகஸ்திய முனிவருக்கு மணவாளக்கோலம் காட்டியது. வேதங்களால் திருக்காப்பிடப் பெற்ற கதவினைத் திருநாவுக்கரசரும், திருஞானசம்பந்தரும் பதிகங்கள் பாடித் திறக்கவும், மூடவும் செய்தனர். சுந்தரமூர்த்தியார் சேரமான் பெருமானுடன் வந்து தரிசித்த பதி. நெய் உண்ண வந்த எலி, மங்கிய தீபத்தைத் தூண்டியதால் மறு பிறப்பில் மாவலிச் சக்கரவர்த்தியாய் பிறக்கும் பேறு பெற்றது. முசுகுந்தர் பிரதிட்டித்த ஏழு விடங்கங்களுள் ஒன்று, புவனவிடங்கர் எனப்படும். இத்தலத்தில் தூர்க்கை அம்மன் சந்நிதி மிகவும் பிரசித்தி பெற்றது- “வேதாரணிய விளக்கழகு” என்ற பழமொழியும் வழங்குகிறது. பாண்டிமாதேவியாருடைய அழைப்பின்பேரில் திருஞானசம்பந்தர் கோளறு பதிகம் பாடி இத்தலத்திலிருந்தும் புறப்பட்டது. நாகிகேதுமுனி, சுவேதகேதுமுனி, கௌதமர், மனு, மாந்தாதா, தசரதன் முதலியோரால் பூசிக்கப்பெற்றது. திருவிளையாடற் புராணம் இயற்றிய பாஞ்சோதி முனிவர், தாயுமானவர் ஆகியோருடைய பிறப்பிடம். தமிழுக்கு ஏற்றங்கொடுத்த பதி. வேதந்தியாகிய கடலில், ஆடி, தை அமாவாசை, புரட்டாசி மகோதயம், அர்த்தோதயம், மாசி மகம் முதலிய விசேட நாட்களில் ஸ்நானம் செய்தால் மிக்க புண்ணியம்

உண்டு. சக்திக்குரிய 64 பீடங்களில் சுந்தரி பீடத்தைப் பெற்றது. 16 சபைகளில் தேவ பக்த சபையை உடையது. மணல் எல்லாம் லிங்கமாகவும், நீரெல்லாம் தீர்த்தமாகவும் போற்றப்படுவது. இராமரால் பிரதிட்டை செய்யப்பெற்ற இராமநாதலிங்கத்தைக் கொண்டது. சகரருடைய, பிள்ளை அஞ்சுமான் கோயிலைக் கட்டியது. பஞ்சபாண்டவர்கள் 5 லிங்கங்களைத் தாபித்தது, வன்னி, புன்னை மரங்களைத் தல விருட்சங்களாகக் கொண்டது. வன்னி மரத்தின் இலை களைத் தலையில் வைத்துச் சென்றால் நோய்கள் நீங்குவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. தியாகேசர் புறப்பாடு கண்கொள்ளாக் காட்சி. சுவாமி ஆடிக்கொண்டேதான் வரும். இது ஹம்சபாத நடனம் எனப்படும். இறைவர் ஆடாவிடில் உலகம் இயங்காது.

இலக்கியத்துறையிலும் இத்தலம் பெருமை உடையது. தேவார ஆசிரியர் மூவரும் பாடிய 10 தேவாரப் பதிகங்களை உடையது. வடமொழியிலும் தமிழிலும் புராணங்களைக் கொண்டது. தமிழில் அகோர தேவரும், பாஞ்சோதியா ரும் புராணங்கள் பாடியுள்ளார்கள். அருணகிரியார் பாடிய திருப்புகழ்ப் பாடல்களையுடையது. மறைசை அந்தாதி என்னும் பிரபந்தத்தைக் கொண்டது. சேக்கிழார் பாடிய பெரிய புராணத்திலும், பதினேரார் திருமுறையிலும் இத்தலத்தைக் குறித்த பாடல்கள் உண்டு. பல கல்வெட்டுக் களை உடையது.

தேவார ஆசிரியர் மூவரும் தாம் பாடிய தேவாரப் பதிகங்களில் மறைக்காட்டின் இயற்கைக் காட்சிகளை அடுக்கிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். திருஞானசம்பந்தர் தமது பதிகங் களில் பின்வருமாறு வர்ணித்துள்ளார்:

“சங்கம் தரளம் அவைதான் கரைக்கெற்றும் வங்கக்கடல்குழ் மறைக்காடு, குரவங் குருக்கத்திகள் புனைகள் ஞாமல்மருவும் பொழில்சூழ் மறைக்காடு, கலங்கொள் கடலோதம் உலாவுகரை மேல் வலங்கொள்பவர் வாழ்த்திசைக்கும் மறைக்காடு, வேதம்பல

ஓமம் வியந்தடிபோற்ற ஓதம்உலவும் மறைக்காடு, மரவ நீடுயர் சோலை மழிலைவண்டி யாழ்செயும் மறைக்காடு, மையுலாம்பொழில் சூழ்ந்த மாமறைக்காடு, சோலையின் மரங்கள்தொறு மிண்டியின வண்டு மதுவுண் டிசைசெய வேலையொலி சங்குதிரை வங்கசுர வங் கொணரும் வேதவனம்” என்பன.

அப்பர் சுவாமிகள் :

“பூக்குந்தாழை புறணிஅருகெலாம், புன்னை ஞாழல் புறணி அருகெலாம், சுரக்கும் புன்னைகள் சூழ்மறைக்காடர்” என்று காட்டுகிறார்.

சுந்தார் :

“அங்கக் கடலரு மாமணியுந்தி கரைக்கேற்ற வங்கத்தொடு சுறவங்கொணர்ந் தெற்றும் மறைக்காடு, வலம்புரியொடு சலஞ் சலங் கொணர்ந்தெற்றும் மறைக்காடு” என்று கூறுகிறார்.

செக்கிழார் :

“மன்றல்விரவு மலர்ப்புன்னை மணஞ்சூழ் சோலை உப்பளத்” தின், முன்றில்தோறும் சிறுமடவார் முத்தங்கொழிக்கும் மறைக் காடு” என்று கூறுகிறார்.

இவைகளால் அறியப்படுவன :— கடற்கரைகளில் சங்கு களையும், முத்துக்களையும் அலைகள் ஒதுக்கும். குரவம், குருக்கத்தி, புன்னை, ஞாழல் முதலிய மரங்கள் மிகுந்த இருண்ட சோலைகளில் வண்டுகள் மதுவுண்டு இசைபாடும். கடல் அலையும் உலாவும், கரைகளில் பக்தர்கள் வலங்கொண்டு வாழ்த்திசைப்பார்கள். அலைகள் மோதும் கடற்கரையை உடைய தலத்தில் வேத வேள்விகளின் ஓசைகள் நிறையும் கடல் அலைகள் வலம்புரிச் சங்குகள் சலஞ்சலச் சங்குகள் இவைகளைக் கொண்டுவந்து சேர்க்கும். மணம் மிகுந்த புன்னைமரச் சோலைகளையடுத்த உப்பளங்களில் உள்ள மனை முற்றங்களில் முத்துக்கள் செழித்திருக்கும்.

“VEDARANNIAM:— In the South-east corner of the Taluk, five miles North of Point-Calemere. It is a Union and contains a Police Station, a Local Fund

Dispensary, a Private Market, a Vernacular Lower Secondary School for boys, two Sanskrit Schools and the offices of a Deputy-Tahsildar and Sub-Registrar. The name means, 'The forest of the Vedas' and the place is considered very sacred. There are apparently no legends about it, except one to the effect that Rama lived sometime in the forest here when he was invading Ceylon. A bath in the sea here on the new moon days of Thai or Audi confers Special Holiness. The temple is managed by a Tamil Family residing in Jaffna in Ceylon. The place possesses some individual importance owing to its proximity to the ports of Thopputhurai and Point-calemere and the Vedaraniyam Salt Factory and its position at the end of the Vedaranniam Canal. A good many merchants live here.

The village is also famous as the birth place of Paranjothi Munivar the author of Thiruvilayadal Puranam, who flourished in the 13th century. Its population in 1931 was 15036. There is a middle school in the village. Nattukottai Chettiars have built Choultries and endowed Padasalas and Pasumadams in the village, as its temple was sung about by the Tamil Saints, and is a Padalperta Sthalam. It was while Thirugnanasambandar was stopping in this village that the saivite Queen of the Pandian King of Madura sent for him to convert the King."

(Tanjore District Gazetteers.)

8. திருப்பணிகள்.

முன்னோர்கள் ஏற்படுத்திய பல பெருமைகளையுடைய கோயில்களுக்கு எவ்வித தீங்கும் நேராதபடி அவ்வப்போது ஆவன செய்து பாதுகாக்க வேண்டும். புதியதோர்

ஆலயத்தை அமைப்பதைப் பார்க்கிலும் பழமையான கோயிலைப் புதுப்பித்தல் மிக்க புண்ணியத்தைத் தரும் என்பர். “புதிதுறப் பணிகள் வேறு புரிவதின் பழய தொன்றை விதியுளி புதுக்குவோர்க்கு மிக்க புண்ணியந்தான் எய்தும்” என்று கச்சியப்ப முனிவர் கூறுகிறார்.

“மாதவர் மடங்களாதி வரதன்மந் திரங்களாதி
நாதமா மிலிங்கமாதி நளினபுட் கரணியாதி
சேதமுந் றிடினமுன்போல் செய்பவர்க் குறுபலன்தான்
ஓதுமுன் செய்தோர்தம்மில் ஆயிரங் குணிதமோற்கும்”

(சிவபுண்ணியத் தெளிவு)

மேலும் கோயில்களில் பூஜை முதலியன நடைபெறாமல் முட்டுப்பாடு ஏற்பட்டால் நாட்டுக்குத் திங்கு உண்டாகும் என்பர்.

“கண்ணுதற் பெருமான்மேய கோயிலிற் காலந்தோறும்
நண்ணுநற் பூசையாதி விதிப்படி நடத்தல்வேண்டும்
பண்ணுதல் தவறுமாயிற் பார்த்திபன் தனக்கும்பாரில்
அண்ணுபல் லுயிர்க்குந்தீமை அணுகுதல் சரதாமே.”

(மகாவித்வான் பிள்ளையவர்கள்)

எனவே, அவ்வப்போது திருப்பணிகள் நடத்தப்பெறல் வேண்டும். பல ஆண்டுகளுக்குமுன் யாழ்ப்பாணம் தில்லை நாயகத் தம்பிரான் என்பவர் இக்கோயிலைச் சீர்திருத்தி யிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அவருடைய சமாதியும் கடற்கரைப் பக்கத்தில் உள்ளது. 1882-ல் யாழ்ப்பாணம், கைலாசநாத பண்டார சந்தியால் அம்மன்கோயில் கோபுரக் கருங்கல் மண்டபத் திருப்பணி நடைபெற்றது. சேனாதிராய முதலியாரும், மற்றொருவரும் மேல்கோபுரவாயில் திருப்பணிகளை நடத்தினார்கள். அவர்களுடைய சிலைகளும் உள்ளன. சமீபத்தில் ஏற்பட்ட புயல்களினால் மேலும் பல திருப்பணிகளைச் செய்யவேண்டி யிருக்கிறது. அதற்கென ஓர் குழு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அதில் திரு. சுப்பையா பிள்ளை அவர்கள் தலைவராகவும், திரு. வேதரத்தினம் பிள்ளை

அவர்களுடன் மற்றும் எண்மர் நிர்வாகக் குழுவினராகவும் நிர்வாக அதிகாரி செயலாளராகவும் இருக்கிறார்கள். அவைகளை நிறைவேற்றிவைக்கும் வகையில் சிவ புண்ணியச் சீலர்கள் உதவி செய்வார்களாக.

9. சிற்பங்கள்.

தென்னாட்டுக் கோயில்கள் சிற்பத்தில் சிறந்து விளங்குகின்றன. கோயிலுக்குக் கிழக்கிலும் மேற்கிலும் ஐந்து கண்களைக்கொண்ட கோபுரங்கள் அழகுபடுத்துகின்றன. பிராகாரங்களில் பல மண்டபங்கள் அடுத்தடுத்துள்ளன. ராஜநாராயண மண்டபம், 16 கால் மண்டபம், வன்னியடி மண்டபம், செட்டியார் மண்டபம், புராண மண்டபம் முதலியவை கருங்கற்களால் திருப்பணி செய்யப்பட்டுள்ளன. வசந்த மண்டபம், சேதுபதி மண்டபம், செங்கற்களால் மூப்பத்தியாக ஒட்டப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும் கொடுங்கைகளும், போதிகைகளும், அவற்றில் அமைந்துள்ள யாளிகள், சிங்கங்கள், கருங்கற் சங்கிலிகள் யாவும் சிற்பத்தில் சிறந்து காணப்படுகின்றன. சந்நிதியின் முன் மண்டபத்தில் 27 நட்சத்திரங்களும், 12 ராசிகளும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. பக்கத்தில் திருப்பனந்தாள் ஆதினகர்த்தரால், இத்தலத்தைக் குறிக்கும் தேவாரப்பதிகங்கள் வெண்சலவைக் கற்களில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. உள் பிராகாரத்துச் சுவர்களில் தல வரலாறுகளைக் குறிக்கும் சித்திரங்களும் வேறு பல சித்திரங்களும் அழகாக வரையப்பட்டுள்ளன. பாண்டியர்களுக்குரிய மீன் வடிவங்கள் ஆங்காங்கு காணப்படுகின்றன. உள் மண்டபத்திலும் பிற இடங்களிலும் சரித்திர சம்பந்தமான பல கல்வெட்டுக்கள் உள்ளன. கல்சிலைகளாக உள்ள தூர்க்கை, சரசுவதி, சண்முகர், அம்பாள், வீரகத்தி விநாயகர், மேலக்குமார் முதலியவை சிற்பம் பொருந்தியன.

மூலவருக்குப் பின்னே பெருமான் தேவியுடன் அமர்ந்து மணவாளராகக் காட்சி தருகிறார். உற்சவ வீகர்களும் அழகாக உள்ளன. வெண்கலத்தால் செய்யப்பெற்ற

நந்தி நின்றுகொண்டிருக்கிறது. பாவை விளக்குகள் மூன்றுள்ளன. மணிகர்ணிகைக் குளம் சதுர அமைப்பில் அழகாக உள்ளது. பிற இடங்களைப் போலில்லாமல் நவக் கிரகங்கள் வரிசையாய் அமைக்கப் பெற்றுள்ளன. மேற்குப் பிராகாரத்தில் காட்சி கொடுத்தவர் அல்லது மோட்சதுவாரே சுவர் என்ற செப்பு உற்சவமூர்த்திக்கு நீண்ட சட்டையும், தலைக்குக் குட்டையும் தரிக்கப்பட்டுள்ளன. புவனிவிடங்கர் மரகதலிங்கமாக உள்ளார். எனவே, இக் கோயிலில் மண்டபச் சிற்பங்களும், சிலைச் சிற்பங்களும், பலவகைச் சித்திரங்களும் நிறைந்து காணப்படுகின்றன.

10. தினப்பூஜையும் திருவிழாக்களும்.

இக்கோயிலில் தினந்தோறும் விடியல், காலை, உச்சி, மாலை, 2-ஆம் காலம், இரவு ஆகிய ஆறு காலங்களில் அபிஷேக ஆராதனைகள் நடைபெற்று வருகின்றன. பூஜை நேரங்களில் பெரிய மணி அடிக்கப்பெறும். ஒதுவார் திருமுறைப் பாராயணம் செய்வார். அந்தந்த நேரங்களில் சென்று வழிபடுவதால் மிக்க புண்ணியம் உண்டு.

“காலேதொழ அற்றைவினைக் கட்டகலும் கட்டுச்சி
வேலைதொழ இப்பிறப்பில் வெந்துயர்போம்—மாலையினில்
வந்து சிவன்தானை வந்தித்தால் ஏழ்மிறப்பின்
வெந்துயர மெல்லாம் விடும்.” (சிவதரிசன மகத்துவம்.)

ஆண்டுதோறும் மாசி மாதத்தில் பிரம்மோற்சவம்—பெருவிழா நடைபெறும். மாசி மகத்தில் தீர்த்தவிழா. இவ்விழா 18 நாட்கள் நடைபெறும். காலையிலும், மாலையிலும் சுவாமி புறப்பாடு நிகழும். முடிவில் தேரோட்டம் நடைபெறும். சிவராத்திரி நாளில் இரவில் 4 சாமங்களிலும் அபிஷேகம் நடைபெறும். பங்குனி உத்திரத்தில் சுவாமி புறப்பாடுண்டு. சித்திரை மாதத்தில், வளர்பிறை, சப்தமி நாளில் திருக்கல்யாணம் நடைபெறும். அன்றைக்கு பெருமான் மணவாளக் கோலத்துடன் அகஸ்தியருக்கு காட்சி கொடுப்பர். வைகாசி மாதம் மூல நாளில் திருநாளை சம்பந்தருக்குக் கல்யாணம் நடைபெறும். ஆனி மாதத்தில்

நடராஜருக்கு அபிஷேகமும், புறப்பாடும் நிகழும். ஆடி மாதத்தில் பூவிழா 10 நாட்கள் நிகழும். ஆவணியில் வீரகத்தி விநாயகருக்கு சதுர்த்தியில் அபிஷேகம் நிகழும். இம்மாதத்தில் புவனிவிடங்கருக்குப் பூஜை வழிபாடு— நிறைபணி விழா நிகழும். ஐப்பசியில் கந்தர்சஷ்டி உற்சவமும் சூரசம்மாரமும், அன்னாபிஷேகமும் நடைபெறும். கார்த்திகை ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் வழிபாடும், திங்கட்கிழமைகளில் சங்காபிஷேகமும் நடைபெறும். பெரிய கார்த்திகை நாளில் சுடலை கொளுத்தப்பெறும். மார்கழியில் தனுர்மாத பூஜையும், மகாவிதிபாதமும், திருவாதிரையில் நடராஜருக்கு அபிஷேகமும் புறப்பாடும் நிகழும். விடியற்காலையில் திருவெம்பாவை — திருப்பள்ளி யெழுச்சிப் பாடல்கள் ஒலி பரப்பியின் மூலம் பாடப்படும். தை மாதப் பிறப்பிலும், பொங்கல் நாளிலும் பூசை வழிபாடுகளும், பூச நாளில் சுவாமி புறப்பாடும் உண்டு.

“மண்ணினிற் பிறந்தார் பெறும்பயன் மதிசூடும்
அண்ணலார் அடியார்தமை அழுது செய்வித்தல்
கண்ணினால் அவர்நல் விழாப்பொலிவு கண்டார்தல்”

என்னும் பெரியபுராணப் பாடலின்படி மனிதராய்ப் பிறந்தார் அனைவரும், பெருமானுக்கு நடைபெறும் திருவிழாக்களைக் கண்டு தரிசித்து அருளுக்குப் பாத்திரர் ஆகும்படி ஒழுக்குதல் நலமாகும்.

11. வருமானமும் சொத்துக்களும்.

இக்கோயிலுக்குச் சுமார் 10880 ஏக்கர், 35 சென்ட் நன்செய் புன்செய் நிலங்கள் உள்ளன. இவைகள் குன்னலூர், கரியாப்பட்டினம், அகஸ்தியாம்பள்ளி, பண்ணினேர் மொழியாள்புரம், வடகட்டளை முதலிய 33 கிராமங்களில் உள்ளன. இந்த நிலங்களின் குத்தகை மூலமாயும், மனை வாடகை மூலமாயும் ஆண்டு தோறும் சுமார் ஒரு லட்சம் ரூபாய் வருமானம் வரும். அகஸ்தியாம்பள்ளியில் சுமார் 2452 ஏக்கர் உப்பளம் உள்ளது. இதன் குத்தகையாகச் சர்க்காரிடமிருந்து வருடந்தோறும் ரூ. 6968 கிடைக்கிறது.

மேலும் அரசியலார் மோகினித் தொகையாக ரூ. 948-10-0 கொடுக்கிறார்கள். கோயிலுக்குச் சுமார் ஒரு லட்ச ரூபாய்க்கு மேல் மதிப்புள்ள தங்கம் வெள்ளி நகைகள் உள்ளன.

12. நிர்வாகம்.

இக்கோயிலின் நிர்வாகம் ஆதியில் வடபாதிமங்கலம் எஸ்டேட்டில் சேர்ந்திருந்தது. அதன்பிறகு யாழ்ப்பாணம் வரணி ஆதினத்தின் மேற்பார்வையிலிருந்து வந்தது. பிறகு 27-10-1949 தேதியிலிருந்து, சென்னை அறநிலையப் பாதுகாப்பு இலாகா (Hindu Religious and Charitable Endowments) நேர் நிர்வாகத்தில் இருந்துவருகிறது. அறநிலையத்தாரால் நியமிக்கப்பெற்ற நிர்வாக அதிகாரியும், ஷே வரணி ஆதினத்தைச் சேர்ந்த அறவழிக் காப்பாளரும் (Hereditary Trustee) கோயில் காரியங்களைக் கவனித்து வருகிறார்கள்.

13. சுற்றுக் கோயில்கள்.

1. அகத்தியான்பள்ளி:— வேதாரண்ணியம் ரயில் நிலையத்திலிருந்து தெற்கே 2 மைல் தூரத்தில் உள்ளது. பாடல்பெற்ற தலம். சிவபெருமானது மணவாளக்கோலத் தரிசனத்தின் பொருட்டு அகஸ்திய முனிவர் தவஞ்செய்த இடம். அகஸ்தியரின் திருவுருவம் மிக அழகாக உள்ளது. கோயில் சிறிதாய்க் கிழக்கு நோக்கியுள்ளது. முன் கோபுரம் ஐந்து கண்களையுடையது. உள் பிராகாரத்தின் முன்னே நந்தியும், வன்னிமரமும், அகஸ்தியர் சந்நிதியும் உள்ளன. மேல்புறத்தில் விநாயகர், லட்சுமி, சுப்பிரமணியர் சந்நிதிகள் உள்ளன. வடக்கில் அம்மன் சந்நிதி உள்ளது. நடுவில் மூலவர் சந்நிதி உள்ளது. கோயிலுக்கு எதிரில் அக்கினி தீர்த்தம் உள்ளது. மூலவர்-அகத்திஸ்வரர், தேவியார்-பாகம்பிரியாஸ்நாயகி. தினம் காலை, பகல், இரவு நேரங்களில் மூன்று காலப் பூஜை நடைபெறுகிறது. ஆண்டுதோறும் ஆனி மாதத்தில் பெருவிழா நடைபெறும். திருஞானசம்பந்தரால் தேவாரம் பாடப்பெற்றது. தேவகோட்டை பழ சோம,

சோமசுந்தரஞ் செட்டியாரால் திருப்பணி செய்யப்பட்டு, சுவாமிகோயில் கும்பாபிஷேகம் ஸ்ரீமுக வருடம் ஆனி மாதத்திலும், அம்மன்கோயில் கும்பாபிஷேகம், பவ ஆனியிலும் நடைபெற்றன. பழ. சோம. கைலாசநாதன் செட்டியாரால் 1955-ல் கோயிலில் மின்சார விளக்குகள் அமைக்கப் பெற்றன. இவ்வூரில் தபால் நிலையமும், (சங்க அலுவலகமும்) தொடக்கப் பள்ளியும் உள்ளன. கடற்கரையில் 100 ஏக்கர் உப்பளம் உண்டு. 1930-ல் இவ்விடத்தில் உப்பு சத்தியாக் கிரகம் நிகழ்ந்தது.

“The adjoining village of Agasthiampalli is remarkable as possessing a temple to the sage Agastya, the mythical leader of the Brahmin immigration to the south. Population in 1931 — 2688. Four inscriptions were copied in 1904 from the Agasteeswara Temple of which three relate to Pandyar times (1253 — 1308) and the fourth to the times of Rajaraja III (1218 A. D.) and all recording gifts of which one was for celebrating a festival in 1273 A. D. for the recovery from illness of the King Kulasekara Pandiya.”

(Tanjore District Gazetteers.)

2. கோடிக் குழகர் கோயில்:— கோடிக்காட்டில் உள்ளது. வேதாரணியம் ரயில் நிலையத்திலிருந்து தெற்கே 7 மைல் தூரத்திலும், கோடிக்கரை ரயில் நிலையத்திலிருந்து வடக்கே ஒரு மைல் தூரத்திலும் உள்ளது. பாடல் பெற்ற தலம். சுற்றிலும் பெருங் காடுகளையுடையது. கோயில் சிறியது, கிழக்கு நோக்கியது. வாயுதேவன் அமிர்த கும்பத்தை எடுத்துச் செல்லும்போது, அமிர்தம் சிதறிக் கீழே விழுந்து விங்கமாயிற்று. மூலவர் - அமிர்தகடேஸ்வரர் - குழகேசர். தேவியார்: மையார்தடம் கண்ணியம்மை. வடமொழியில் அஞ்சனாட்சி என்றும் பெயர் வழங்குகிறது. காடுகிழாள் என்ற மற்றொரு அம்மனும் உண்டு. அமுத திர்த்தம் என்னும் கிணறு உள்பிராகாரத்தில் உள்ளது.

குழகனாகிய முருகப்பெருமானுக்கு ஒரு முகமும் ஆறு கரங்களும் உள்ளன. ஓர் கையில் அமுதமும், மற்ற கைகளில் நீலோற்பலம், பத்மம், அபயம், வச்சிரம், வேல் முதலியன உள்ளன. இத்தலத்திற்குச் சுந்தார் பாடிய தேவாரப் பதிகமும், அருணகிரியார் பாடிய திருப்புகழும் உண்டு. கடிதாய்க் கடற் காற்று வந்தெற்றும், கடற்கரையில் பெருமான் தனித் திருப்பதைப் பாடிச் சுந்தார் வருந்துகின்றார். கோயில் சிறிய கோயில். முன் கோபுரம் ஆறு கண்களாக்கொண்டு விளங்குகிறது. உள் பிராகாரத்தில் அமிர்தகணபதி, முருகன் கணபதிலிங்கம், சண்டிகேசர் முதலிய சந்நிதிகளும் கிணறும் உள்ளன. கீழ்புறத்தில் மடைப்பள்ளி, யாகசாலை, இடங்கள் உள்ளன. நவக்கிரகங்கள் வரிசையாய் நிறுத்தப்பட்டுள்ளன. கோயிலில் பகல் இரவு என்னும் இரண்டு காலங்களில் பூசை நடைபெறுகிறது. வைகாசி விசாகத்தின்போது முருகனுக்குப் பத்து நாட்கள் வரை திருவிழா நடைபெறுகிறது. தேவகோட்டை சோமசுந்தரஞ் செட்டியார் இக் கோயிலுக்கும் சுமார் லட்ச ரூபாய் வரையில் செலவு செய்து திருப்பணி நடத்தியிருக்கிறார். விஷ்ணு வருடம் ஆனி மாதம் 21உ (1941-ஹி ஜூலை மாதத்தில்) கும்பாபிஷேகம் நிகழ்ந்தது. கோடிக்கரை தம்புச்சாமி பிள்ளையால் யாகசாலை கட்டப் பெற்றது. பக்கத்தில் வேதநாயக தேசிகர் சத்திரம் உள்ளது. வடக்கே 3 மைல் தூரத்தில் ராமர் பாத மண்டபம் உள்ளது. கோயிலுக்குக் கிழக்கில் ருத்திரகோடி தீர்த்தமும் (கடல்) கலங்கரை விளக்கமும் (Light House) உள்ளன. தெற்கில் கோடிவிநாயகரும், சித்தர் கட்டம் என்னுமிடத்தில் பார்வதி பரமேஸ்வரருடைய சிலையும் உள்ளன.

3. குழகமுனிவர்:— வடநாட்டில் நர்மதைக் கரையில் சுவேத முனிவருக்கும் சுசீலைக்கும் புதல்வராய்ப் பிறந்தவர். தன்நாடு வறுமைப்பட்டதால் வறுமை நீங்கும்படி இவ்விடத்துக்கு வந்து பெருமானை வழிபட்டுப் பேறுபெற்றதாக ஓர் வரலாறு வழங்குகிறது. குழகமுனிவரின் சிலையும் உள்ளது. இத்தலத்தைக் குறித்து “கோடியான் கண்டாய் குழகன் கண்டாய்” என்று அப்பர் கூறுகிறார்.

இத்தலத்தில் பிரமன், இந்திரன் முதலிய தேவர்களும், நாரதர், குழகர் முதலிய முனிவர்களும், நவகோடி சித்தர் களும் வழிபட்டுப் பேறுபெற்றுள்ளார்கள்.

இவ்வூரில் தபால் நிலையமும், இரண்டு தொடக்கநிலைப் பள்ளிகளும், கடற்கரையில் Forest பங்களாவும் உள்ளன. ஜனத்தொகை சுமார் 3000. பஞ்சாயத்து ஆட்சியில் நடைபெறுகிறது. பெரும்பாலும் புகையிலை சாகுபடி செய்கின்றனர். ஆடி, தை அமாவாசைக் காலங்களில் மக்கள் கடற்கரைக்குச் சென்று ஸ்நானம் செய்வர்.

“Point - Calm (கோடிக்கரை): the terminus of the Tiruturaipoondi - Point Calm branch is a fishing hamlet and is picturesquely situated on the sea. It is said that the Epic hero Sri Rama attempted to cross over to Lanka from here, but abandoned it as unsuitable. There is a small temple on the shore. A bathing festival is held once in several years which attracts several thousands of Pilgrims. Several minor bathing festivals are held almost annually.” (S. Ry.)

3. தோப்புத்துறை - வரதராஜப்பெருமாள் கோயில்:— வேதராணியம் ரயில் நிலையத்திலிருந்து வடக்கே 2 மைலில் உள்ளது. இதுவும் ஓர் ரயில் நிலையம். தோப்புத்துறைக்குச் சேதுமாதவபுரம் என்னும் பெயரும் உண்டு. பெருமானுக்கு வேதநாராயணன், சேதுமாதவப்பெருமாள், அபிஷ்டவாதர் முதலிய பெயர்கள் வழங்குகின்றன. தேவியார்-பெருந்தேவி நாயகியார். திர்த்தம் — ராமதீர்த்தம். இத் திர்த்தத்தில் படிந்து பெருமானை வழிபடுவோர் வேண்டும் சித்திகளைப் பெறுவர். “வியக்குறு மிராமதீர்த்தம் விளங்கிடு மவன்முன் மேவி, மயக்கறப்படிந்து போற்றின் மாலுலகடைவார்மாதோ” என்று ஓர் பாடல் கூறுகிறது. ஆவணி மாதத்தில் பத்து நாட்கள் வரை திருவிழா நடைபெறும். இவ்வூரில் கைலாசநாதர் கோயில் என்னும் சிவன்கோயிலும் உண்டு. இவ்வூரில் பழய துறைமுகம் உள்ளது. இங்கிருந்து ரெல்,

அரிசி முதலியன ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன. இவ்விடத்தில் பெரும்பாலும் மறைக்காயர்கள் உள்ளனர். ஓர் வாணிபத் தலம். அடப்பாறு என்னும் ஆறு ஓடுகிறது.

“TOPPUTHURAI:— A hamlet of Vedaranyam and an important Sea-port. It possesses a good harbour in the river Adappar. Small native craft of 20 or 30 tons can sail right into it for six months in the year and the banks of the river are so steep that they can lie close enough for planks to be laid on to them from the shore. The exports were nearly entirely made up of rice and paddy. A number of merchants most of whom are Marakayas live in the place. Population in 1931 was 2560. (Tanjore District Gazetteers.)

மேற் சொல்லிய கோயில்களை அல்லாமல் வேதாரணியத் தில் வேதாமிர்த ஏரிக்குப் பக்கத்திலுள்ள ஸ்ரீ விசுவநாதர் கோயிலும், பட்டுக்கோட்டை தாலுகா சின்ன ஆவுடையார் கோயில் என்னும் ஊரிலுள்ள ஸ்ரீ ஆத்மநாதசுவாமி கோயிலும், ஸ்ரீ சிதம்பரேஸ்வர சுவாமி கோயிலும் இத் தலத்தைச் சேர்ந்த கோயில்களாக உள்ளன.

14. புராண வரலாறுகள்.

பக்தி மார்க்கத்தில் நின்று பரமன் அருளைப்பெற்ற முன்னோர் பலருடைய பழய வரலாறுகளாகிய புராணங்கள் பின் வழியினராகிய மற்றையோரும் அவனருளை எளிதில் பெறுவதற்குச் சாதனங்களாக - வழிகாட்டிகளாக அமைந்துள்ளன. இனிப்புப் பொருளில் மருந்தை உள்ளடக்கித் தருவதுபோலப் பல சாஸ்திரங்களின் உண்மைகளையும், தத்துவங்களையும் உள்ளடக்கிக் கதை வடிவங்களாக ஆன் றோர்கள் புராணங்களை அமைத்தார்கள். இவைகளில் சில சரித்திர வரலாறுகளாகவும் அமைவதுண்டு. அவ் வரலாறு களைப் படிப்பதால் அவைகளில் அடங்கிய உண்மைகளைக் கைக்கொண்டு முன்னோர்கள் சென்ற வழியில் பிறரும் சென்று வழிபடுவதற்குப் புராணங்கள் உதவக்கூடும்.

௨௨3:38, ௨1193v

N58

இத்தலத்தின் பெருமைகள் வடமொழியில் சுருக்குமாசம்ஹிதை, ஸுதசம்ஹிதை, காளிகாண்டம், பிரமாண்டம், பிரம்ம கைவர்த்தம் என்னும் நூல்களில் 99 அத்தியாயங்களில் விரிவாய்ச் சொல்லப்பட்டுள்ளன. வடமொழியும் தமிழ் வசனமுமாகப் பிற்காலத்தில் செய்யப்பட்ட புராணமும் உண்டு. தமிழில் செய்யுள் வடிவத்தில் பாடப்பட்ட இரண்டு புராணங்கள் உள்ளன. அகோரதேவர் இயற்றிய 3243 பாடல்களைக் கொண்ட வேதாரணியப் புராணமும், பாஞ்சோதி முனிவர் பாடிய 1000 (ஆயிரம்) பாடல்களைக் கொண்ட புராணமும் உள்ளன. சேக்கிழார் பாடிய பெரிய புராணத்திலும் இத்தலத்தைக் குறிக்கும் வாலாறுகள் உள்ளன. அவைகளில் சில சுருக்கமாகக் கூறப்படும்.

1. வேதவன வரலாறு.

ஒரு காலத்தில் நான்கு வேதங்களும், புராணங்கள், ஆகமங்கள், சாஸ்திரங்கள் முதலியவைகளும் சேர்ந்து இத்தலத்தில் சத்திய நதிக்கரையிலுள்ள பெருமானே பூசித்து வடபுறத்தில் வேதாமிர்தம் என்னும் தீர்த்தத்தை உண்டாக்கித் தவஞ்செய்தன. அப்போது பெருமான் காட்சி கொடுக்க, வேதங்கள் பெருமானே நோக்கி, “பெருமானே, நாங்கள் பக்குவமற்றவர்களாலும், ஒழுக்கங் கெட்டவர்களாலும், தகாதவர்களாலும் அத்தியயனம் செய்யப்பெற்று வீரிய மற்றுப்போய்விட்டோம். அத்தகைய குற்றத்தை நீக்கிப் பல காலங்கள் வரையில் நாங்கள் இவ்விடத்தில் செடி கொடிகளாகவும், மாங்களாகவும் முளைத்து ஒருவருக்கும் தெரியாமல் வசிக்கும்படி அருள் செய்ய வேண்டும். சத்திய நதிக்கு வேதநதி யென்றும், அது கடலில் சேர்ந்திருப்பதால் அதற்கு வேத தீர்த்தம் என்றும் பெயர் அமைப்ப வேண்டும். மார்கழி மாதம் வியதிபாதம் சூரிய உதயத்தில் எங்களுக்குக் காட்சி தந்தபடியால் இத்தினத்தில் வேதாமிர்த தீர்த்தம், வேத தீர்த்தம், கோடி தீர்த்தம், மணிகர்ணிகை முதலியவைகளில் படிந்து வழிபடுகின்றவர்களுக்கு வேண்டிய சித்திகளை அருள் வேண்டும்” என்று வேண்டிக்கொண்டன.

௨௨3:38, ௨1193v

N58

பெருமான் அவ்வாறே அருள் செய்து மறைந்தருளினார். அதுமுதல் இத்தலத்திற்கு வேதாரணியம், வேதவனம், மறைக்காடு முதலிய பெயர்கள் ஏற்பட்டன [“நின்னிலை நிகழாது மறைத்துக் கூறலின் மறை எனச் செப்பினர்” என்றபடி. இறைவனுடைய உண்மைத் தத்துவங்கள் மறைத்துக் கூறப்பட்டிருப்பதால் வேதத்துக்கு மறை எனப்பெயர் ஏற்பட்டது. மனப்பக்குவம் பெற்றவர்களே வேதத்தின் உண்மைகளை உணரக்கூடும்.]

2. இராமருக்கு வீரகத்தி நீங்கியது.

தசாத குமாரரான இராமர் ஆதியில் சேதுபந்தனன் செய்து, இலங்கை சென்று இராவணனைக் கொன்று விபீஷணனுக்குப் பட்டங்கட்டிச் சீதையை மீட்டுக்கொண்டு விமானத்தில் வரும்போது, பனைபோலக் கருத்துயர்ந்த ஓர் பெண்ணைக் கண்டு யாரெனக் கேட்க அவள் வீரகத்தி என்று சொல்லிக் கூடவே வரத் தலைப்பட்டாள். அப்போது வீரகத்தியின் நிவர்த்திக்காக லிங்கப் பிரதிட்டை செய்ய யோசித்துக் கொண்டிருக்கையில் ஓர் அசுரீரி வாக்கைக் கேட்டார். “இராமனே உனது வரவு குறித்த நாளில் வரத் தாமதப்பட்டதால் பாதன் தீ வளர்த்து உயிரைப் போக்க இருக்கிறான்; உடனே அயோத்திக்குச் சென்று முடிசூட்டிப் பிறகு வேதவனம் வந்து லிங்கப் பிரதிட்டை செய்தால் அப்போது வீரகத்தி விலகும்” என்றது. உடனே இராமர் அயோத்திக்குச் சென்று பாதனுக்குக் காட்சி தந்து மகிழ்வித்து முடிசூட்டிக் கொண்டு வாழும்போது மீண்டும் ஒரு நாள் வீரகத்தி தோன்றவே வசிட்டரின் உபதேசப்படி இராமர் சீதை முதலியவர்களை அழைத்துக்கொண்டு வேதவனம் வந்தார். வீரகத்தி மேகம்போல் முழக்கஞ் செய்யக் கோயிலின் மேல்புறமுள்ள விநாயகர் வீரகத்தியைப் பார்த்து அதட்டவே வீரகத்தி பயந்து நின்றவிட்டது. அதனால் விநாயகருக்கு வீரகத்தி விநாயகர் என்ற பெயர் ஏற்பட்டது. இராமர் மணிகர்ணிகை, வேத தீர்த்தம் முதலிய தீர்த்தங்களில் படிந்து பெருமானையும், தேவியையும் வழிபட்டார்.

தென்பக்கத்தில் இராமநாதர் என்ற லிங்கத்தைப் பிரதிட்டை செய்தார். ராமச்சந்திரபுரம் என்ற கிராமத்தை நிர்மாணஞ் செய்து மறைபொருக்குத் தானம் செய்தார். பிறகு தன் நாடு சென்று அரசு புரிந்து வந்தார். இவர் பெயரால் அமைந்த இராம தீர்த்தம் தோப்புத்துறையில் உள்ளது.

3. அகஸ்தியருக்குத் திருமணக்கோலங் காட்டியது.

இமயமலையில் பார்வதிக்கும் பரமேஸ்வரனுக்கும் நிகழ்ந்த திருக்கல்யாணத்தைத் தரிசிக்கவேண்டி சனகாதி யோகிகளும், திருமால் முதலிய தேவர்களும், வசிட்டர் முதலிய முனிவர்களும், சித்தர், வித்தியாதரர், கந்தர்வர் முதலியோரும் கூடி இருந்தபொழுது பாரத்தினால் பூமியின் வடபுறம் தாழ்ந்து தென்புறம் உயர்ந்தது. அப்போது தேவர்கள் பயந்து முறையிடவே பெருமான் அகஸ்திய முனிவரை நோக்கி 'முனிவரே, நீர் தென் திசைக்குச் சென்று பூமியைச் சமப்படுத்த வேண்டும். செல்லும்போது செருக்குற்ற விந்தியனை அடக்கி வில்வலன், வாதாபி என்ற அசுரர்களையும் அழித்துவிட்டு வேதவனம் சென்று தங்கியிருக்க. அப்போது அவ்விடத்தில் உமக்குத் திருமணக்கோலம் காட்டுகிறோம்; புறப்படுக' என்றருளிச் செய்தார். அகஸ்தியரும் பெருமான் கட்டளைப் படி தென் திசை புறப்பட்டுச் சென்று விந்தியமலையைப் பாதலத்தில் அழுத்தி வில்வலன், வாதாபி என்ற அசுரர்களையும் கொன்று பூமியையும் சமம் செய்துவிட்டு வேதவனம் வந்தார். மணிகர்ணிகை, வேத தீர்த்தம் முதலியவைகளில் படிந்து பெருமானை வழிபட்டார். தெற்கே ஓர் ஆச்சிரமம் அமைத்து அகத்தீஸ்வரர் என்ற லிங்கத்தைப் பிரதிட்டை செய்து புஜித்து வந்தார். சித்திரை மாதத்தில் வளர்பிறை கூடிய சப்தமி நாளில் தேவர்களும், முனிவர்களும், பூதகணங்களும் சூழப் பெருமான் தேவியுடன் அகஸ்தியருக்குத் திருமணக் கோலம் காட்டியருளினார். அகஸ்தியரும் கண்ணூரப் பருகிப் பரமானந்தக் கடலில் மூழ்கினார்.

“இன்னணம் மணந்த கோலத்தெழிலெலாம் இறைவன் காட்ட முன்னியன் முனிவன் கண்கள் முகிழ்ப்பறப் பருகி மூடும்

பன்னரும் பரமானந்தப் பரவையுள் மூழ்கிப் பாசம்
முன்னுற உவகை நீத்தப் பெருக்கலைத் தமலமாகி”

(வேதாரணிய புராணம்.)

முனிவர் தனக்குக் காட்சி தந்ததுபோலவே எப்போதும்
வேதவனத்திலிருந்து கொண்டு மணக்கோலக் காட்சி தர
வேண்டுமென்றும், இந்நாளிலும், மாசி மகத்திலும் தரிசனம்
செய்வோருக்கும் போகபோக்கியங்களை அருள வேண்டும்
என்றும் வேண்டினார். பெருமான் அவ்வாறே அருள்செய்து
மூல வீங்கத்திற்குப் பின்னே மறைக்காட்டுறையும் மணவாள
ராகத் தேவியுடன் அமர்ந்தருளினார். சித்திரை மாதத்தில்
அகஸ்தியருக்குத் திருமணக் கோலக் காட்சி அளிக்கும் திரு
விழா நடைபெறுகிறது. அகஸ்தியர் தங்கியிருந்த இடம்
அகத்தியான்பள்ளி என வழங்குகிறது.

4. திருக்கதவம் திறப்பித்தது.

சைவசமயத் தலைவர்களில் திருஞானசம்பந்தரும்,
திருநாவுக்கரசரும் (அப்பரும்) பல தலங்களைத் தரிசித்துப்
பதிகங்கள் பாடிப் பிறகு திருவீழிமிழலை, திருவாஞ்சியம்
முதலிய பதிகளையும் தரிசித்து வேதாரணிய மென்னும்
திருமறைக்காட்டை அடைந்தார்கள். பின்னர் கோயிலுக்
குள் சென்றபோது வேதங்கள் பூசுத்த பழயகாலம் முதல்
திருக்கதவம் காப்பிடப்பட்டு - மூடப்பட்டிருப்பதாகவும்,
வேடுரை வழியாய்ச் சென்று வழிபட்டு வருவதாகவும் அறிவித்
தார்கள். இவைகளைக்கேட்ட திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்
கரசரிடம், வேதங்கள் வழிபட்ட பெருமானை நாம் நேரே
மூடப்பட்டவாயிலின் வழியே சென்று தரிசிப்பதற்குத் திருக்
கதவம் திறக்கப் பாடும்படி வேண்டினார். அப்பரும் இதுவும்
திருவருளென்று கருதி ‘பண்ணினோர் மொழி’ என்னும்
பதிகம் பாடினார். பத்துப்பாட்டு வரையில் கதவு திறக்க
வில்லை. பிறகு மனம் வருந்திக் கடைசிப் பாடலில் ‘இரக்கம்
ஒன்றிலீர்’ என்றமைத்துப் பாடவே திருக்காப்பு நீங்கிக்
கதவு திறக்கப்பட்டது. திருஞானசம்பந்தரும், அப்பரும்,

பிற அடியார்களும் திறக்கப்பட்ட வாயிலின் வழியே சென்று பெருமானைப் பதிகம் பாடிப் போற்றி இன்ப வெள்ளத்தில் மூழ்கினர்.

“அன்பர் ஈட்டம் களிசிறப்ப ஆண்ட அரசுஞ் சிவக்கன்றும்
இன்ப வெள்ளத் திடைமூழ்கி எழுந்துள் புகுந்து தம்பெருமான்
முன்பு பணிந்து போற்றிசைத்துப் பரவிமொழி மாலைகள் பாடி
என்புகரைய உள்ளருகி இறைஞ்சி அரிதிற் புறத்தனைந்தார்”
(பெரிய புராணம்)

பிறகு பல மூர்த்திகளையும் தரிசித்துக்கொண்டு வெளியில் வந்தபோது அப்பர், சம்பந்தரிடம் இந்தக் கதவு எப்போதும் திறக்கவும்; மூடவும் இருக்கும்படி திருக்கதவம் அடைக்கப் பாடியருள வேண்டினர். சம்பந்தர் ‘சதுரம் மறைதான்’ என்ற பதிகத்தின் முதற்பாட்டிலேயே கதவு மூடிக்கொண்டது. இந்த அற்புதங்களைக் கண்ட அடியார்கள் அனைவரும் அதிசயித்து இருவரையும் வணங்கிச் சென்றார்கள். பின்னர் அடியார் இருவரும் தமது இருப்பிடஞ் சேர்ந்தார்கள். அந்நாள் முதல் திருக்கதவம் திறக்கவும் மூடவுமாக இருக்கிறது. திருக்கதவம் திறப்பித்த பதிகங்கள், திருப்பனந்தாள் ஆதினத் தலைவரால் சலவைக் கற்களில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன.

திருமறைக்காட்டில் திருநாவுக்கரசர் பதிகம் பாடி புறக் கதவைத் திறந்து பெருமானைக் காட்டியதுபோல அவருடைய பாடல்கள், மனிதரிடம் இயற்கையாய் அமைந்துள்ள ஆணவக் கதவைத் திறக்கச் செய்து பெருமானைக் காட்டச் செய்யும். இதைச் சிவப்பிரகாசர், நால்வர் நான்மணிமாலையில் “ஆணவமாகுந் கபாடமும் மன்திறந்து நோயிலியாகிய சொல்லிறை காட்டுவன் நோக்குதற்கே” என்று கூறுகிறார்.

5. எலி மாவலி மன்னனானது.

ஒரு சமயம் வேதாசனியக் கோயிலில், அர்த்தசாமப் பூஜையை முடித்துப் பூஜகர்கள் கதவுகளைத் தாளிட்டு

வீட்டிற்குச் சென்றார்கள். சந்திரியில் எரிந்து கொண்டிருந்த நெய்விளக்கு அணையும் நிலையிலிருந்தபொழுது பெருமான், தேவியிடம் இந்த விளக்கைத் தூண்டினவன் மூன்று உலகங்களுக்கும் மன்னனாவான் என்று சொன்னார். தற்செயலாக ஒரு எலி வந்து விளக்கின் நெய்யைக் குடிக்க அதன் மூக்கால் திரியை இழுக்கவே திரி மிகவும் பிரகாசமாய் எரிந்தது. அப்போது தேவி பெருமானிடம் தாம், ஆதியில் சொன்னபடி செய்யவேண்டும் என்றார். பெருமான் அருளால் எலி மறு பிறப்பில் விரோசனனுக்குப் புதல்வனுய்ப் பிறந்து மாவலி என்னும் பெயருடன் மூன்று உலகங்களுக்கும் மன்னன் ஆனான். இவனுக்கு மகாபலி என்றும் பெயருண்டு. திருமால் வாமன வடிவத்துடன் இந்த மாவலியிடமே சென்று மூன்றடி மண் வேண்டிப் பெற்றதாக வரலாறு. இதனால் கோயிலில் விளக்கிடுவதும், லட்சதீபம் ஏற்றுவதும் சிறந்த தோண்டாகக் கருதப்படுகின்றன. எலி மாவலியான வரலாறு தேவாரம் முதலிய நூல்களில் சொல்லப்படுகின்றன.

“எதிசுடர் மணியிளக்கு யாவராயினும்
வெறிகமழ் மறைவன விமலற் கேற்றினார்
பொறிபெற வுலகெலாம் புரந்து போதமாய்
அறிவரு முத்தியும் அடைவ ராமரோ” (வேதாரணியப் புராணம்)

“நிறைமறைக் காடுதன்னில் நீண்டெரி தீபந்தன்னை
கறைநிறத் தெலிதன்மூக்குக் சுட்டிடக் கனன்று தூண்ட
நிறைகடல் மண்ணும் விண்ணும் நீண்டவா னுலகமெல்லாம்
குறைவறக் கொடுப்பர்போலும் குறுக்கைவி ரட்டனாரே”
(அப்பர் - திருநேரிசை)

“மறையடி வழத்திய மறைவனத் தொருநாள்
மணிச்சுடர் நறுநெய் கவர்மதிக் கருப்பைக்கு
இருவகை யேழுநூற் திருவுலகனைத்துங் கொடுத்தவன்”
(கல்லாடம்)

6. விடங்கர் வேதவனம் வந்தது.

முற்காலத்தில் தேவர்கள், அசுரர்களால் துன்பப்பட்டுத் திருமாலேச் சரணடைந்தனர். திருமாலின் ஆணைப்படி

தேவர்கள் முசுசூந்தச் சக்கரவர்த்தியை அடைந்து பகைவர்களை வெல்ல வேண்டினர். முசுசூந்தன் போர்க்கோலங்கொண்டு பலவகைச் சேனைகளுடன் புறப்பட்டு அசுரர்களுடன் போர்செய்து அழித்து வெற்றியுடன் மீண்டான். தேவர்கள் மகிழ்ந்து முசுசூந்தனைத் தேவலோகத்துக்கு அழைத்துச்சென்று சிம்மாசனத்தில் இருத்திப் பல உபசாரங்களைச் செய்தனர். பிறகு தேவர்கோன், பல மலர்கள் நிறைந்த நந்தவனத்தின் நடுவிலுள்ள கோயிலைக் காண்பித்தான். அதில் மிகவும் பொலிவுடன் விளங்கும் சோமாஸ்கந்தமூர்த்தியை முசுசூந்தன் தரிசித்துப் பரவசமடைந்து பக்திமேலிட்டால் அப்பெருமானைத் தனக்குக் கொடுக்க வேண்டினான். இந்திரன் தருவதாகச் சொல்லி விசுவகர்மாவின் மூலம் செய்யப்பட்ட புதிய விடங்கமூர்த்தியைக் கொடுக்க, முசுசூந்தன் உண்மையை உணர்ந்து மறுத்து விட்டான். இந்திரன் இவ்வாறு ஆறு விடங்கர்களைச் செய்து கொடுக்க, அரசன் மறுத்துவிடவே, மூலமூர்த்தியுடன் எல்லா மூர்த்திகளையும் கொடுத்தான். முசுசூந்தன் பூலோகத்திற்கு வந்து தான் கொண்டுவந்த மூர்த்திகளில் திருவாரூரில் முதல் விடங்கரையும், வேதவனத்தில் ஓர் விடங்கரையும், நாகை முதலிய இடங்களில் பிற மூர்த்திகளையும் பிரதிட்டை செய்தான். இத்தலத்து மூர்த்தி புவனிவிடங்கர் எனப்படுவார். ஹம்சபாத நடனம் செய்வார். இவ்வாறு சப்த விடங்க மூர்த்திகள் ஆங்காங்கிருந்து காட்சி தருகிறார்கள். சப்த விடங்கத் தலங்களைக் குறிக்கும் பாடல் :-

“சீரார் திருவாரூர் தென்னகை நள்ளாறு
காரார் மறைக்காடு காரூயில் - பேரான
ஒத்ததிரு வாய்மூர் உவந்த திருக்கோளிலி
சப்த விடங்கத் தலம்”

1. திருவாரூர்	— விதிவிடங்கர்	— அசுபா நடனம்.
2. திருநள்ளாறு	— நகரவிடங்கர்	— உன்மத்த நடனம்.
3. திருநாகை	— சுந்தரவிடங்கர்	— வீசி நடனம்
4. திருக்காரூயில்	— ஆதிவிடங்கர்	— குக்குட நடனம்.
5. திருக்கோளிலி	— அவனிவிடங்கர்	— பீருங்க நடனம்.
6. திருவாய்மூர்	— நீலவிடங்கர்	— கமல நடனம்.
7. திருமறைக்காடு	— புவனிவிடங்கர்	— ஹம்சபாத நடனம்

15. கல்வெட்டுக்கள்.

வேதாரணியம் :—இக் கோயிலில் சுவாமி கோயிலிலும், பிற இடங்களிலும் சுமார் 90 கல்வெட்டுக்கள் உள்ளன. இவைகள் 1904-ம் ஆண்டில் சர்க்காரால் நகல் எடுக்கப்பட்டு தென்னிந்தியக் கல்வெட்டுத் தொகுதிகளில் 415 முதல் 503 எண்கள் வரையிலும் பதிவு செய்யப்பெற்றுள்ளன. கல்வெட்டுக்களின் விவரங்கள் வருமாறு :—

கல்வெட்டுக்கள் உள்ள இடங்கள் :— வேதாரணி யேசுரர் கோயிலின் தென்சுவர், மண்டபத்தின் தென்சுவர், வடசுவர், மண்டபத்துள்ள தூண்கள், தியாகராஜர் கோயிலின் தென் சுவர், முன் மண்டபத்திலுள்ள 7 தூண்கள், ராமநாதேஸ்வரர் கோயிலின் முன் மண்டபத் தூண்கள், 2-வது கோபுரவாயிலின் இடதுபுறம், கோபுரத்துக்கு முன் பூமியில் பதித்துள்ள கல், சுவாமி கோயிலின் முதல் பிராகாரத்துத் தென் சுவர், மேற்குச் சுவர், வட சுவர்கள் முதலிய இடங்களில் பல கல்வெட்டுக்கள் உள்ளன.

கல்வெட்டுக் காலத்தில் ஆட்சியிலிருந்த அரசர்கள் :— திரிபுவனச் சக்கரவர்த்தி குலோத்துங்க சோழ தேவன்; இவன் மதுரை, ஈழம், பாண்டியன் முடியைக் கொண்டவனாகக் கூறப்படுகிறான். திரிபுவனச் சக்கரவர்த்தி 3-ம் ராஜேந்திர சோழ தேவன் (1255), ராஜராஜ தேவன் மதுரை, கருவூர், பாண்டியன் முடியைக்கொண்ட திரிபுவனச் சக்கரவர்த்தி திரிபுவன வீர தேவன், மதுரை கொண்ட பரகேசரிவர்மன் (905-47), ராஜகேசரிவர்மன், ராஜராஜ கேசரிவர்மன், ராஜ ராஜ ராஜ கேசரிவர்மன், விஜயநகரத்து பிரதேவ மகாராயன் (சகம் 1386) வீரப்பிரதாப மகாராயர், ராஜாதிராஜ தேவன் முதலிய மன்னர்களின் ஆட்சிக் காலங்களில் பல கல்வெட்டுக்கள் ஏற்பட்டுள்ளன.

கோயிலுக்குச் செய்யப்பட்ட அறங்கள் :— உம்பள நாட்டைச் சேர்ந்த குன்றூர் நாட்டில் திருமறைக்காட்டுக் கோயிலுக்கு கங்கைகொண்டான் ராஜராஜதேவன் என்னும் கொத்தாப்பிச்சோழன் என்பவனால் (1182) கோயிலில்

விளக்கு ஏற்றுவதற்கு பொன் வழங்கியது. விளக்கெரிப்பதற்குப் பணமும், நிலமும், விளக்குகளும் பலரால் கொடுக்கப்பெற்றன. வீரசிங்கப்பன்மரால் விளக்கெரிக்கப் பணமும், நிலமும் தானம் செய்யப்பட்டன. கோயிலில் திருப்பதியம் பாடுவதற்கு ஓர் அரசனால் உரிமை அளிக்கப்பெற்றது. விளக்கெரிக்கக் கொடுத்த நிலங்களைக் கோயிலைச் சேர்ந்த முப்பது வட்டம் சிவப் பிராமணர்கள் ஏற்றுக்கொண்டது. கோயிலுக்கு நகைகள் வழங்கியது. கோயிலில் விளக்கெரிக்கப் பற்பலரால் பல ஆடுகள் வழங்கப்பெற்றன. காளிகேசரி என்பவன் 180 ஆடுகள் தந்தான். விளக்கெரிக்க 6 இலைக் காசுகள் வழங்கியது. பரகேசரிவர்மனிடம் வேலை பார்த்த உத்தியோகஸ்தன் மருதூர் அருநிதிக்கலியன் 90 ஆடுகள் வழங்கினான். திரிவிக்கிரமன் சந்தி என்னும் திருவிழா நடத்த (1262-ல்) நிலம் வழங்கியது.

பிற செய்திகள் :— ஓர் கல்வெட்டில் பாண்டிநாட்டு முற்றார்க்கூற்றம் குறிக்கப்பட்டது. வாணாதராயன் கட்டளையாக ஒன்றில் உள்ளது. நிலம் கிரயம் செய்யப்பட்டது. ஓர் கல்வெட்டில் தஞ்சாவூர் பிரதாபசிம்ம மகராஜாவும் அவர் குமாரர் துளஜ மகராஜாவும் கூறப்பெற்றுள்ளனர். எதிரிலி சோழ கங்கை நாடாள்வான் என்பவனால் (போலீஸ் உத்தியோகஸ்தன்) 5 ஆண்களும், 5 பெண்களும் அவர்கள் வாக்கத்தார்களும் விற்பனை செய்யப் பெற்றனர். ஓர் கல்வெட்டில் சிங்கண்ண தண்டநாயகன் படையெடுப்பும், கோடிக்குழுகர் கோயில் புதுப்பித்ததும் சொல்லப்பட்டுள்ளன. ஓர் கல்வெட்டில் கோயில் அதிகாரிகள் ஓர் சூழ கருக்குச் சில உரிமைகளை வழங்கினர்.

2. அகத்தியான்பள்ளி :— இக் கோயிலில் 4 கல்வெட்டுக்கள் இருந்தனவாகத் தெரிகிறது. அவைகள் 1904-ல் 504 முதல் 507 எண்கள் வரையில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. 3, பாண்டியர்களைக் குறித்தும், ஒன்று, சோழரைப் பற்றியும் உள்ளது. அகத்தீஸ்வரர் கோயிலில் 80 மண்டபத்தின் தென் சுவரிலும், வட சுவரிலும், அடிதளத்தின் தென் புறத்திலும், வட புறத்திலும் இருந்தன. மாறவர்மன்

திரிபுவனச் சக்கரவர்த்தி வீரபாண்டிய தேவனது (1253) 15-வது ஆண்டிலும், குலசேகரதேவனது (1268) 5, 31-வது ஆண்டிலும், III ராஜராஜ சோழ தேவனது 2-வது ஆண்டிலும் ஏற்பட்டவை. கோயிலில் விளக்கெரிக்க நில தானமும், 1218-ல் 1,500 பொற்காசுகளும் வழங்கப்பெற்றன. குலசேகர பாண்டியன் நோயிலிருந்து சுகமானதற்கு ஓர் திருவிழா நடத்த 1273-ல் நிலம் வழங்கப்பெற்றது. கோயில் பூஜைக்குப் பணம் வழங்கியது.

(புதிய திருப்பணியால் கல்வெட்டுக்கள் தற்போது காணப் படவில்லை.)

3. கோடியக்காடு:- இக்கோயிலில் 7 கல்வெட்டுக்கள் இருந்தனவாகத் தெரிகிறது. அவைகள் 1904-ல் 508 எண் முதல் 514 எண்கள் வரையில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. அமிர்தகடேஸ்வரர் கோயிலின் மேல்புறச் சுவரிலும், வடபுறச் சுவரிலும் இருந்தன. திரிபுவனச் சக்கரவர்த்தி ராஜ ராஜ தேவனது 14-வது ஆண்டிலும், சுந்தரபாண்டியன், ஜடாவர்மன் கோனேரிமேக்கொண்டானின் (கோன்றேர் இன்மை கொண்டான்) 18-வது ஆண்டிலும், ஜடாவர்மன் பராக்கிரம பாண்டியனது (1334) 5-வது ஆண்டிலும், ஜடாவர்மன் குலசேகரதேவனது (1190) 39-வது ஆண்டிலும், திரிபுவனச் சக்கரவர்த்தி ராஜேந்திரசோழ தேவனது 32-வது ஆண்டிலும் ஏற்பட்டவை. விளக்கெரிப்பதற்குப் பணமும், நிலமும் வழங்கப்பெற்றன. ஓர் கல்வெட்டில் திருக்கோடிக்குழகர் கோயில், அகத்தியான்பள்ளி கோயில்கள் சொல்லப்பட்டுள்ளன.

(புதிய திருப்பணியால் கல்வெட்டுக்கள் தற்போது காணப் படவில்லை.)

செப்புப்பட்டயம் Copper Plate:- கோயில் குருக்களிடம் உள்ளது. ராஜராஜேந்திர சோழர்கள் - குலோத்துங்கன் - I சகம் 1208 (கலி 4374) ஜய - வைகாசி 18உ ஆதிவாரம் ரேவதிப் புண்ணிய நாளில் பொன்நம்பியாருக்கு 150 பொற்காசுகளும், நிலமும், மனையும் மோகினியாக வழங்கப்பெற்றன.

இதன் எழுத்துக்கள் புதிய டையிலிருப்பதால் 17-ம் நூற்
 ராண்டில் ஏற்பட்டிருக்கலாம் எனக் கருதப்படுகிறது.

4. கோடிக்கரை:- 1513 (1 of 1909) (நாகரியிலும்
 மராத்தியிலும் உள்ளது) இக் கல்வெட்டு, கோடிக்கரை-கடற்
 கரையில் சித்தாஸ்ரமத்துக்குப் பக்கத்திலுள்ள ஓர் துண்டுக்
 கல்லில் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. தஞ்சாவூர் பிரதாப
 சிம்ம மகாராஜா குமாரர் துளஜ மகாராஜா காலத்தில்
 (1773-87) ஏற்பட்டது. சேதுபவ ஸ்வாமியின் குமாரர்
 நானகோசாவி என்பவர் அத்தைவதகிரீஸ்வரர் என்னும் பெயர்
 பூண்டு தஞ்சை அரசருக்கு ஞானகுருவாக இருந்த செய்தி
 கூறப்பட்டுள்ளது.

கல்வெட்டுக்களால் அறியப்படுவன:- சோழர்,
 பாண்டியர், விஜயநகர மன்னர், தஞ்சை மன்னர் இவர்கள்
 காலத்தில் பல கல்வெட்டுக்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. கோயிலில்
 விளக்கெரிப்பதற்கு ஆடுகளும், நிலங்களும், பொற்காசுகளும்
 தனி விளக்குகளும் வழங்கப்பெற்றன. விளக்குத்தொண்டு
 சிறந்த தொண்டாகக் கருதப்பட்டது. கோயில் பூஜைகளுக்
 கும், திருவிழாவுக்கும், கோயிலில் திருப்பதியம் பாடுவதற்
 கும் பூதானமும், பொருள்தானமும் செய்யப்பெற்றன. ஆண்
 களும், பெண்களும் விற்பனை செய்யப்பெற்றனர். சிங்கண்ண
 தண்டநாயக்கனின் படையெடுப்பும், குழகர் கோயில் புதுப்
 பித்தனும் கூறப்பட்டுள்ளன. ஓர் பாண்டியன் நோயிலிருந்து
 சுகம்பெற்றதற்கு திருவிழா நடத்தப்பெற்றது. திரிவிக்கிரமன்
 சந்தி என்னும் விழா நடைபெற்றது. திருமறைக்காடு, உம்பள
 நாட்டைச்சேர்ந்த குன்றார் நாட்டில் சேர்ந்திருந்தது.
 கோயில் குருக்களுக்கு பொற்காசுகளும், நிலமும், மனையும்
 வழங்கியது. குலோத்துங்க சோழன், மதுரை ஈழம்,
 பாண்டியனது முடியைக் கொண்டவன் என்று போற்றப்படு
 கிறான். கோயிலுக்கு நகைகள் வழங்கப்பெற்றன. முப்பது
 வட்டம் சிவப்பிராமணர்கள் கோயில் காரியங்களைக்
 கவனித்தது. சோழர்களின் கிர்த்திகளும், தஞ்சை அரசர்
 களின் பெயர்களும், அவர்கள் குருமார்களும் கூறப்பட்டு
 உள்ளன. மற்றும் பல செய்திகளும் உள்ளன.

16. இலக்கியப் பாடல்கள்.

திருமறைக்காடு.

திருஞானசம்பந்தர் அருளிய தேவாரம்:

பண்—நட்டபாடை.

1. சிலைதனைநடுவிடை நிறுவியொர்சினம்மலி அரவதுகொடுதிவி
தலம்மலிசுரரசு ரர்களொலிசலசல கடல்கடைஉழிமிகு
கொலைமலிவிடமெழு அவருடல்குலைதர வதுநுகர்பவனெழில்
மலைமலிமதில்புடை தழுவியமறைவனம் அமர்தருபரமனே.
2. வசையறுமலர்மகள் நிலவியமறைவனம் அமர்பரமனைநனை
பசையொடுமிசுக்கலை பலபயில்புலவர்கள் புகழ்வழிவளர்தரு
இசையமர்கழமல நகரிறைதமிழ்விசு கனதுரைஇயல்வல
இசைமலிதமிழொரு பதம்வலஅவருல கினிலெழில்
[பெறுவரே.

பண்—இந்தளம்.

(இப் பதிகம் கதவு அடைக்கப் பாடியது.)

3. சதுரம் மறைதான் துதிசெய் துவணங்கும்
மதுரம் பொழில்கூழ் மறைக்காட் டுறைமைந்தா
இதுநன் கிறைவைத் தருள்செய் களனக்குன்
கதவந் திருக்காப் புக்கொள்ளுங் கருத்தாலே.
4. காழிந் நகரான் கலைஞா னசம்பந்தன்
வாழிம் மறைக்கா டனைவாய்ந் தறிவித்த
ஏழின் இசைமா லையிரைந் திவைவல்லார்
வாழி யுலகோர் தொழுவான் அடைவாரே.

பண்—பியந்தைக் காந்தாரம்.

5. பொங்குவெண்மணற் கானற் பொருகடல் திரைதவழ் முத்தம்
கங்கு லாரிருள் போழும் கலிமறைக் காடமர்ந் தார்தாம்
திங்கள் சூடின ரேனும் திரிபுரம் எரித்தன ரேனும்
எங்கும் எங்கள் பிரானார் புகழல திகழ்பழி யிலரே.
6. மையு லாம்பொழில் சூழ்ந்த மாமறைக் காடமர்ந் தாரைக்
கையி னுல்தொழு தெழுவான் காழியுள் ஞானசம் பந்தன்
செய்த செந்தமிழ் பத்தும் சிந்தையுட் சேர்க்கவல் லார்போய்ப்
பொய்யில் வானவ ரோடும் புகவலர் கொளவலர் புகழே.

பண்—சாதாரி.

7. கற்பொலிசு ரத்தினெரி காணினிடை மாநடம தாடிமடவார்
இற்பலிகொ ள்ப்புகுதும் எந்தைபெரு மானதிடம் என்பர்
[புனிமேல்
மற்பொலிக லிக்கடன்ம லைக்குவடெ னத்திரைகொ ழித்த
[மணியை
விற்பொலிநு தற்கொடியி டைக்கணிகை மார்கவரும்
[வேதவனமே.
8. மந்தமுர வங்கடல்வ ளங்கெழுவு காழிபதி மன்னுகவுணி [னல்
வெந்தபொடி நீரணியும் வேதவனம் மேவுசிவன் இன்னருளி
சந்தமியை தண்தமிழின் இன்னிசையெ னப்பரவுபாடலுலகில்
பந்தனுரை கொண்டுமொழி வார்கள்பயில் வார்களுயர்
[வானுலகமே.

திருநாவுக்கரசர் பாடிய தேவாரம்:

திருநேரிசை.

9. இந்திர னோடு தேவர் இருடிகள் ஏத்துகின்ற,
சுந்தர மானார் போலும் துதிக்கலாஞ் சோதி போலும்
சந்திர னோடுங் கங்கை அரவையுஞ் சடையுள் வைத்து
மந்திர மானார் போலும் மாமறைக் காட னாரே.
10. பிணியுடை யாக்கை தன்னைப் பிறப்பறுத் துய்ய வேண்டில்
பணியுடைத் தொழில்கள் பூண்டு பத்தர்கள் பற்றி னாலே
துணிவுடை யரக்க னோடி யெடுத்தலுந் தோகை அஞ்ச
மணிமுடிப் பத்தி றுத்தார் மாமறைக் காட னாரே.
11. ஆசைவன் பாசமெய்தி அங்குற்றே னிங்கும் நேனும்
ஊசலாட் டுண்டு வாளா உழந்துநாள் உழித ராமே
தேசனே தேச மூர்த்தி திருமறைக் காடு மேய
ஈசனே உன்றன் பாதம் ஏத்துமா றருள்எம் மானே.
12. தேரையு மேல்க டாவித் திண்ணமாத் தெழித்து நோக்கி
யாரையு மேலுணரா ஆண்மையான் மிக்கான் நன்னை
பாரையு ம் விண்ணும் அஞ்சப் பரந்ததோள் முடிய டர்த்துக்
காரிகை யஞ்ச லென்பார் கலிமறைக் காட னாரே.
13. கங்கைநீர் சடையுள் வைக்கக் காண்டலும் மங்கை யூட்த்
தென்கையான் தேர்க டாவிச் சென்றெடுத்த தான் மலையை

முன்கைமா நரம்பு வெட்டி முன்னிருக் கிசைகள் பாட
அங்கைவாள் அருளி னானார் அணிமறைக் காடு தானே.

திருக்குறுந் தொகை.

14. ஓத மால்கடல் பரவி யுலகெலாம்
மாத ரார்வலங் கொள்மறைக் காடரைக்
காதல் செய்து கருதப் படுமவர்
பாத மேத்தப் பறையும்நம் பாவமே.
15. குறைக்காட் டான்விட்ட தேர்குத்த மாமலை
இறைக்காட் டியெடுத் தான்தலை யிரைந்தும்
மறைக்காட் டான்இறை யூன்றலும் வாய்விட்டான்
இறைக்காட் டாயெம் பிரானுனை யேத்தவே.
16. பண்ணின் நேர்மொழி யாளுமை பங்கரோ
மண்ணி னார்வலம் செய்ம்மறைக் காடரோ
கண்ணி னாலுமைக் காணக் கதவினைத்
திண்ண மாகத் திறந்தருள் செய்ம்மினே.

(* இப் பதிகம் கதவு திறக்கப் பாடியது.)

17. அரக் கனைவிர லாலடர்த் திட்டீர்
இரக்க மொன்றிலீர் எம்பெரு மானிரே
சரக்கும் புன்னைகள் சூழ்மறைக் காடரோ
சரக்க இக்கத வந்திறப் பிம்மினே.

திருத்தாண்டகம்.

18. மூரி முழங்கொலிநீர் ஆனான் கண்டாய்
முழுத்தழல்போல் மேனி முதல்வன் கண்டாய்
ஏரிகிறைந் தனைய செல்வன் கண்டாய்
இன்னடியார்க் கின்பம் விளைப்பான் கண்டாய்
ஆரியன் கண்டாய் தமிழன் கண்டாய்
அண்ண மலையுறைஎம் அண்ணல் கண்டாய்
வாரிமத களிதே போல்வான் கண்டாய்
மறைக்காட் டறையும் மணுளன் தானே.
19. அயனவனும் மாலவனும் அறியா வண்ணம்
ஆரழலாய் நீண்டுந் அண்ணல் கண்டாய்
துயரிலங்கை வேந்தன் துளங்க அன்று
சோதிவிர லாலுற வைத்தான் கண்டாய்

பெயரவற்குப் பேராளர்கள் செய்தான் கண்டாய்
 பேரும் பெரும்படையோ டந்தான் கண்டாய்
 மயரூறு வல்வினைநோய் திர்ப்பான் கண்டாய்
 மறைக்காட் டுறையும் மனனான் தானே.

சுந்தரமுர்த்தி நாயனார் பாடிய தேவாரம் :

20. யாழைப்பழித் தன்னமொழி மங்கையொரு பங்கன்
 பேழைச்சடை முடிமேற்பிறை வைத்தானிடம் பேணில்
 தாழைப்பொழி லூடேசென்று பூழைத்தலை நுழைந்து
 வாழைக்கனி கூழைக்குரங் குண்ணும்மறைக் காடே.
21. பாரூர்பல புடைசூழ்வள வயல்நாவலர் வேந்தன்
 வாரூர்வன முலையாளமை பங்கன்மறைக் காட்டை
 ஆரூரன தமிழ்மாலைகள் பாடும்மடித் தொண்டர்
 நீரூர்தரு நிலனோடுயர் புகழாகுவர் தாமே.

திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி :

22. மணியினை மாமறைக்காட்டு மருந்தினை வண்மொழியால்
 தினியன நீர்கதவந் திறப்பித்தன தென்கடலில்
 மணியன கல்மிதப்பித்தன சைவப்பெரு நெறிக்கே
 அணியன நாவுக்கரையர் பிரான்தன் அருந்தமிழே.

அருணகிரிநாதர் பாடிய திருப்புகழ். (3 பாடல்கள்)

23. குழும்வினைக் கட்டுன்ப நெடும்பிணி கழிகாமம்
 சோரமிதற்குச் சிந்தை நினைந்துறு துணையாதோ
 ஏழையனித்துக் கங்களுடன்தினம் உழல்வேனோ
 ஏதம கற்றிச் செம்பதசிந்தனை தருவாயே
 ஆழியடைத்துத் தங்கையிலங்கையை எழுநானே
 ஆண்மை செலுத்திக் கொண்ட கரும்புயல் மருகோனே
 வேழமுகற்குத் தம்பினுந்திரு முருகோனே
 வேதவனத்திற் சங்கரர் தந்தருள் பெருமானே.

மறைசை அந்தாதி : 100 பாடல்கள் யாழ்ப்பாணம்
 சின்னத்தம்பிப் புலவர் இயற்றியது.

24. விலங்க லரிக்குலஞ் சூழ்மறைக் காடன் விரிந்ததுழாய்
 அலங்க லரிக்கரு மாறூரி லோர்புற் றமர்ந்திருக்கும்

இலங்க லரிக்கட் களக்கறை யானைச்சம் றெண்ணுநெஞ்சே
கலங்க லரிக்குநர் திவினை யான கருங்கலையே.

அகத்தியான்பள்ளி: திருஞானசம்பந்தர் பாடியது.

பண்—காந்தாரம்.

25. வாடிய வெண்தலை மாலேகுடி மயங்கிருள்
நீடுயர் கொள்ளி விளக்குமாக நிவந்தெரி
ஆடிய எம்பெருமான் அகத்தியான் பள்ளியைப்
பாடிய சிந்தையினர்கட் கில்லையாம் பாவமே.
26. ஞாலம் மல்குந் தமிழ்ஞான சம்பந்தன் மாமயில்
ஆலுஞ் சோலைபுடைகூழ் அகத்தியான் பள்ளியுள்
சூலநல்ல படையான் அடிதொழு தேத்திய
மலை வல்லா ரவர்தங்கள் மேல்வினை மாயுமே.

கோடிக்குழகர் கோயில்:

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் பாடிய தேவாரம்.

பண்—கொல்லி.

27. கடிதாய்க் கடற்காற்று வந்தெற்றக் கரைமேல்
குடிதா னயலே யிருந்தாற் குற்றமாமோ
கொடியேன் கண்கள் கண்டன கோடிக்குழகர்
அடிகேள் உமக்கார் துணையாக இருந்திரே.
28. பாருர் மலிகுழ் மறைக்காடதன் தென்பால்
ஏரார் பொழில்குழ் தருகோடிக் குழுகை
ஆருரன் உரைத்தன பத்திவை வல்லார்
சீரார் சிவலோகத் திருப்பவர் தாமே.
- சிவநாமப் பஸ்தொடை வெண்பா.
29. யாழைப் பழித்தவன்வே தாரண்ய மாதலத்தில்
வாழப் படைத்த மறைக்காடா — சூழமரர்
வாககத்தி யான்பள்ளி மங்கைபா கம்பிரியாள்
மோகஅகத் தீச முன்னவா — மாகுழகர்
கோடிக்கா மேவுகின்ற கோதைமை யார்தடங்கண்
தேடு மழுதகடச் செல்வா

சிவபெருமான் திரு இரட்டை மணிமாலை : (கபில தேவர்)

30. உரைவர் துறும்பதத்தே உரைமின்கள் அன்றியின் இப்பால்
நரைவர் துறும்பின்னைவர் துறங்காலன் நன்முத்திடறித்
திரைவர் துறங்கணக் கேகலம்வர் துறத்தின் கைவன்றூள்
வரைவர் துறங்கடல் மாமறைக்காட்டெம் மடியினையே.

வேதாரணியப் புராணம் — அகோரதேவர் இயற்றியது.
வரன்முறைச் சருக்கம் முதல் நாராதச் சருக்கம் வரையில்
பல சருக்கங்களையும், 3243 பாடல்களையும் உள்ளது.

வீரகத்தி வீராயகர்.

1. கார்மலிந்து கடாம்பொழியுங் கமழ்மதத்தின்
சுவைமாந்திக் களித்த வண்டின்
போர்மலிந்த கணஞ்செவியி னிடைமருத்தார்
பொம்மென மேற்பொங்கி நீலத்
தார்மலிந்த கும்பத்திற் பரந்துகரு மணியிழைத்த
தடப்பொற் கும்பத்
தேர்மலிந்த வீரகத்தி யடர்த்தநடக்
குஞ்சரத்தாள் இறைஞ்சி வாழ்வாம்.

முருகப்பெருமான்.

2. உலகமுயிர் பெறநிறுவு மைந்தொழிற்கும்
ஐந்துமுக வுபாதி யோனி
இலகூபர மானந்த வெளியாகு முகறுமுள
தன்ப மாகி
நிலவுமென வுணர்த்த வறுமுகமாகித்
தாரகத்தி னிலைமை யோதும்
கலவமயி லிருண்மீதிற் கதிருருவாம்
முருகனடி கருத்துள் வைப்பாம்.

வேதாரணியேசுரர்.

3. கார்பூத்த களத்துவிடப் பாசொளிவெண்
டோட்டொளியிற் கலந்து காமர்
ஏர்பூத்த பசங்கொடியோ டமர்ந் துயிர்கட்
கின்பமுத்தி யெளிதி னீந்து

சீர்பூத்த மறைச்சி ரத்திற் றெளிவாகிச்
 சிதானந்தத் தேறலாகும்
 பார்பூத்த வேதவனப் பரமனடிக் கடிப்பதும்
 பரசி வாழ்வாம்.

யாழைப் பழித்த மொழியம்மை.

4. எழுத்துருவாய்ப் பலபொருளு மிலக்கியிடக்
 குறிமூலத் தேய்ந்து ஞாலம்
 வழுத்துமறை முதலாகி மண்டலமுன்
 றிடைவயங்கி மதியமீதே
 விழுத்தவர்தேர்வெளி யொளியாய் விரிந்தகதிர்ச்
 சிலம்பாகி விளங்குஞ் சோதி
 பழுத்தஎழிற் குவையாழைப் பழித்தமொழி
 உமைபாதப் பதமஞ் சேர்வாம்.

திருஞானசம்பந்தர்.

5. பொருமருக விடமூடிப் புடவியுறத் திருப்புலம்பப்
 பொருது சோதி
 உருமருக எழுந்தமுத முண்டுமைபாற் பரஞான
 உருவ மாகித்
 திருமருகல் விடமெனத் தீர்த்தருமறையு
 நீற்றொளியுந் தெளிந்து தேவின்
 ஒருமருக னெனத்தோன்று கவுணியனைத்
 தொழுத்தருமும் உயர்க மாதோ.

திருநாவுக்கரசர்.

6. ஈனமுறுந் தொழிற்சமயத் திழிந்துபயன்
 இன்மையுணர்ந் திகழ்ந்து சோதி
 ஞானவுருத் திருவுரைத்த தொழின்மேற்கொண்
 டலைச்சிலையே நாவாயாக்கித்
 தேனவிழு மதிமதரச் செழும்பதிக
 மணிக் கதவந் திறக்கச் செய்த
 வானவன்நா வுக்கரசின் அடிநிழலாற்
 பிறவெயில் வருத்தந் தீர்வாம்.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்.

7. வெள்ளிமலைத் தலைமாத ரதிமதுரத்
தழைவிரும்பி மேவித் தென்பால்
வள்ளிதழ்ப்பூ முலைத்தடத்திற் கமலைவயிற்
படிந்த தயலார் வடிவு வாய்ந்த
தெள்ளியகட் சங்கிலியாற் பிணிப்புண்டு
பரவையுறத் திருவார் பாகன்
நள்ளிரவிற் செலப்பணித்த நாவலூர்
மதகளிற்றை நயந்து வாழ்வாம்.

திருவாதவூரடிகள்.

8. இருள்சார்ந்த வுயிர்தனதன் பிழைத்தனைய
தமிழ்ப்பாவா லின்ப மாரும்
அருள்சாரு மெனவுணர்த்த நரியனைத்தும்
பரியாக்கி அமலமாய
பொருள்சார்ந்து மண்கமக்கப் புரிந்தணிசேர்
பொருட்கோவைப் பொருளாந் தில்லைத்
தெருள்சார்ந்த வாதவூர்ச் செம்மலடிப்
பொடியாடித் திகழ்வாமன்றே.

வேதநாயகன் துதி.

9. அருமறைச் சிரத்தின்மேய அமலனே போற்றி அன்பாற்
குருமணி கொழிக்கும்வேத நதியுறை குழகா போற்றி
திருவளித் தென்னையாண்ட செல்வமே போற்றி நஞ்சால்
வெருவுற அச்சந்தீர்த்த வேதநாயகனே போற்றி,
10. நீங்கருங் கொடியபாவ நீக்கிய நிமலா போற்றி
தாங்கரு மின்பமாய தலைவனே போற்றி போற்றி
பூங்கரும் புடையான்மேனி பொடிசெய்த புனிதாபோற்றி
வீங்கின முலையாள் பங்கின் வேதநாயகனே போற்றி.

நடராஜர். (ஆடவல்லார்)

11. உலகெலாம் உணர்ந் தோதற் கரியவன்
நிலவு லாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதியன் அம்பலத் தாடுவான்
மலர்சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம். (பெ. புராணம்)

Q. 23 : 38.

தட்சணாழுத்தி.

12. மும்மலம் வேறுபட்டொழிய மெய்த்துயிர்
அம்மலர்த் தாள்நிழல் அடங்கும் உண்மையைக்
கைம்மலர்க் காட்சியின் கதவநல்கிய
செம்மலை யலதுளம் சிந்தியாதரோ.

(திருவாணக்கா புராணம்)

சண்டேசுரர்.

13. மெய்மையே திருமேனி வழிபடாநிற்க
வெகுண்டெழுந்த தாதைதாள் மழுவினலெறிந்த
அம்மையான் அடிச்சண்டிப் பெருமானுக்கடியேன்.

(சுந்தரர்)

அகத்திய முனிவர்.

14. காசியி னின்றுபோந்து கம்பர்தா மருளப்பெற்று
மாசிலாக் கச்சிமுதூர் மன்னிவீர் றிருந்து பூமேல்
ஆசிலாத் தமிழ்ப்பரப்பி அருந்தமிழ்க் குரலுந்
தேசினுன் மலயவெற்றிற் குறுமுனி நிருத்தூர்போற்றி.

(காஞ்சி புராணம்)

கோளறு பதிகம். (வலக்கிரகங்கள்)

15. வேயுறுதோளிபங்கன் விடமுண்டகண்டன்
மிகநல்லவிணைதடவி
மாசுறுதிங்கன்கங்கை முடிமேலணிந்தென்
உளமேபுகுந்தஅதனால்
ஞாயிறுதிங்கன்செவ்வாய் புதன்வியாழன்வெள்ளி
சனிபாம்பிரண்டுமுடனே
ஆசுறுநல்லநல்ல அவைநல்லநல்ல
அடியாரவர்க்குமிகவே.

(திருஞானசம்பந்தர்)

(வேதாரணியத்தை விட்டு மதுரைக்குப் புறப்படும்போது
கோள்களால் திங்கு வரக்கூடாதென்று இப்பதிகம் பாடப்பெற்றது)

வாழ்த்து.

வளம்பொழி வானந்திம்பால் வழங்குமான் மறையோர்வாரிக்
களம்பொதி களத்தோன் மேன்மை கண்ணுதற் பெருமாற்கன்பர்
உளங்கொளு மருணானீட உலகநுள் சுரக்கும் வேந்தன்
விளம்பருந் தருமம் வாழ்க மேதினிதழைக்க மேன்மேல்.

மறைக்காட்டசர் மலரடி போற்றி.

44

சுருதி அச்சம், விஜயம், போன்-22

Q. 23 : 38. 21193V
N58

20

கருணாநிதி அச்சகம், விஜயபுரம்.